Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 481 Vineri 5 decembrie 1958

4 pagini Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

BAZĂ TRAINICĂ RECOLTELOR ÎN ANUL VIITOR

Spre noi și importante succese în dezvoltarea economiei naționale

Cu viu însuflețire și interes au luat cunoștință oamenii muncii din țara noastră de cuprinzătoarea expunere prezentată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958. De la un capăt la altul, expunerea este străbătută de grija partidului pentru continua înflorire a economiei naționale și creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc. Expunerea face bilanțul realizărilor pe care oamenii muncii le-au obținut în acest an în lupta pentru realizarea planului de stat, ca și în același timp un măreț program de dezvoltare a tuturor ramurilor economiei țării noastre în anul ce vine. In expunere se face o analiză amănunțită a prevederilor cuprinse în proiectul planului de stat pe 1959, subliniindu-se căile și metodele pentru realizarea lor, pentru obținerea de noi și importante victorii pe tărîmul întăririi puterii economice a patriei.

Anul 1958 se încheie cu realizări remarcabile în toate domeniile de activitate. După datele preliminare, planul de stat de dezvoltare a economiei naționale pe anul în curs va fi depășit în industrie cu aproximativ 3,5 la sută, producția globală industrială fiind anul acesta cu peste 9,5 la sută mai mare decît anul trecut. Creșterea cea mai accentuată are loc în industria siderurgică precum și în industria chimică, unde sporul este de 19 la sută.

Producem anul acesta de 5,6 ori mai multă fontă ca în 1938, de 3,3 ori mai mult oțel, de 2,6 ori mai mult cărbune, de 17 ori mai mult gaz metan, de 5,2 ori mai mult ciment, de 2 ori mai multe țesături de bumbac, lînă și mătase, de 2,5 ori mai mult ulei și de 2,1 ori mai mult zahăr.

Succese mari au fost obținute în 1958 și în agricultură. Ca rezultat al aplicării politicii partidului, sectorul socialist al agriculturii a continuat să se dezvolte. **La 1 noiembrie 1958 el cuprindea 15.723 de gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri, cu peste 1.760.000 familii. Sectorul socialist în agricultură reprezintă peste 55 la sută din suprafața agricolă a țării.** In cursul anului acesta, agricultura noastră a fost înzestrată cu noi mașini și tractoare. Un însemnat număr de mașini agricole a fost livrat gospodăriilor de stat, unde s-a ajuns ca majoritatea lucrărilor agricole să fie complet mecanizate. **Sînt create toate condițiile pentru realizarea prevederilor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a agriculturii.**

In anul 1957—1958 s-au obținut bune rezultate în ce privește constituirea fondului central de cereale, care asigură nevoile de consum ale populației, necesarul de materii prime pentru industrie, rezervele de stat stabilite.

Fondul central de produse agricole se constituie din producția gospodăriilor agricole de stat, din plățile în natură către S.M.T.-uri și uiumuri la treierat și la măcinat și prin sistemul de contractare a produselor agricole. Contractările dau o contribuție de cea mai mare însemnătate la constituirea fondului central la cereale, la floarea-soarelui și la alte plante oleaginoase, la sfeclă de zahăr, cartofi, carne, lapte, lînă și la alte produse agricole, vegetale și animale.

Sistemul de contractare s-a dovedit a fi o pîrghie puternică pentru stimularea interesului material al țărănimii, mai ales al gospodăriilor colective și întovărășirilor, în ridicarea producției agricole și a contribuit la dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, la întărirea alianței muncitorești-țărănești.

Roadele îmbunătățirii continue a activității de producție în industrie și în agricultură se resimt pe piață, în magazinele de stat și în cooperativele de consum, unde populația găsește mărfuri în cantități tot mai mari, sortimente mai variate și de calitate mai bună. Avem astăzi o circulație bănească sănătoasă, leul s-a întărit, bugetul statului s-a consolidat și se prevede, pentru sfîrșitul anului, un excedent bugetar.

Datorită importantelor realizări obținute sub conducerea partidului, mărirea producției și productivității muncii și reducerii prețului de cost a crescut an de an venitul național, ceea ce a asigurat îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii. **Salariul real al celor ce muncesc în sectorul socialist de stat este anul acesta cu aproape 60 la sută mai mare decît în 1950 și cu 26 la sută mai mare decît în 1955.**

A crescut într-o măsură importantă nivelul de trai al țărănimii muncitoare și în primul rînd al țăranilor care a trecut pe calea agriculturii socialiste. Numai încasările țăranilor provenind din vînzarea produselor agricole către unitățile de stat și cooperatiste au crescut de aproape 4 ori față de anul 1950.

O contribuție de mare însemnătate la crearea bazei tehnico-materiale a orînduirii socialiste în țara noastră, la dobîndirea succeselor pe care ne mîndrim o constituie ajutorul internaționalist primit din partea Uniunii Sovietice. Uniunea Sovietică ne-a livrat și ne livrează utilaje și echipamente industriale de prim ordin pentru fabrici și uzine, ne pune la îndemînă minereu de fier, fontă, cocs, metale și mașini necesare înfăptuirii programului nostru de industrializare.

Perspective și mai luminoase se deschid în fața economiei noastre naționale în anul ce vine. Se va dezvolta și mai mult industria noastră socialistă și în primul rînd industria grea.

In cursul anului 1959 se vor cheltui pentru dezvoltarea economiei naționale 17,4 miliarde de lei, cu 15 la sută mai mult decît în 1958. Sporirea volumului de investiții va asigura punerea în funcțiune în anii 1959 și 1960 a unor importante obiective industriale ca hidrocentrala „V. I. Lenin"-Bicaz, fabrica de îngrășăminte azotoase Roznov, fabrica de celuloză din stuf de la Brăila, uzinele sodice de la Govora și Borzești și altele. Se va începe construirea unor noi și importante întreprinderi.

Producția industriei chimice care a crescut în anii puterii populare de 8 ori față de nivelul anului 1938, va cunoaște în anul ce vine o și mai largă dezvoltare. Vor fi puse în funcțiune noi unități chimice de a căror producție este legată dezvoltarea agriculturii, a producției bunurilor de consum și sănătatea publică. Cantitatea de îngrășăminte chimice, de pildă, va crește de la 152.000 de tone în 1958 la 282.000 de tone în 1959, mărindu-se astfel baza materială pentru sporirea producției agricole la hectar.

Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și sporirea producției agricole

Deosebit de importante sînt prevederile proiectului de plan pe 1959 referitoare la creșterea sectorului socialist al agriculturii și sporirea producției agricole.

In vederea DEZVOLTĂRII SECTORULUI SOCIALIST AL AGRICULTURII ȘI SPORIRII PRODUCȚIEI AGRICOLE, prin proiectul de plan pe anul 1959 se acordă agriculturii investiții însumînd 2,9 miliarde lei, cu 600 milioane lei mai mult decît în 1958. Din aceste fonduri mai mult de jumătate vor fi folosite pentru mărirea substanțială a parcului de mașini și tractoare în vederea mecanizării principalelor lucrări agricole în unitățile agricole socialiste, precum și pentru extinderea lucrărilor de îndiguiri, drenări și irigații, în scopul lărgirii suprafețelor arabile și asigurării unor recolte mari și constante. In anul viitor gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile vor fi înzestrate cu încă 6.100 tractoare, 4.700 combine, 6.200 semănători și alte mașini. Se va realiza un însemnat pas înainte pe linia chimizării treptate a agriculturii, livrîndu-se în 1959 cu peste 50 la sută mai multe îngrășăminte chimice decît în 1958.

O parte importantă a fondurilor alocate agriculturii este destinată producerii semințelor de soi și îndeosebi a semințelor de porumb dublu hibrid, a materialului săditor viti-pomicol, înmulțirii animalelor de rasă și altele.

Pentru sporirea producției agricole are o mare însemnătate extinderea lucrărilor de hidroameliorații; în acest scop în 1959 se vor aloca 375 milioane lei, față de 160 milioane lei în 1958. Lucrările de îndiguiri și desecări vor cuprinde în anul 1959 o suprafață de 240.000 hectare, iar cele de irigații o suprafață de 24.000 ha, ceea ce reprezintă un volum de lucrări mai mare decît cel realizat în întreaga perioadă 1951—1957. Dispunînd de fondurile prevăzute pentru aceste lucrări, mobilizînd mai intens masele țărănești și folosind resursele locale, sfaturile populare pot și trebuie să efectueze lucrări de hidroameliorații pe suprafețe mult mai mari decît acelea prevăzute în plan.

In expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej se arată că **lărgirea suprafețelor arabile, apărarea terenurilor împotriva inundațiilor și combaterea efectelor dăunătoare ale secetei trebuie considerate acțiuni de cea mai mare însemnătate în lupta pentru obținerea unor recolte mari și stabile, acțiuni în care sînt direct interesate mase largi ale țărănimii muncitoare.**

Un mare avînt a luat în ultimul timp mișcarea de masă pentru efectuarea a numeroase lucrări de hidroameliorațiuni, construirea de poduri și drumuri, școli, cămine culturale, prin muncă obștească. Sfaturile populare, îndrumate de organele de partid, manifestă tot mai multă inițiativă și pricepere în organizarea unor astfel de lucrări. Activiști de partid și de stat, membri de partid și de U.T.M., însuflețesc prin exemplul personal pe oamenii muncii care iau parte la această acțiune patriotică.

In cadrul muncii obștești, o deosebită atenție trebuie acordată regularizării cursului apelor, lucrărilor de indiguire pentru a pune stavilă torenților și a preveni inundațiile, acumulării de ape în bazine de reținere în vederea extinderii irigațiilor și combaterii secetei, pentru obținerea unor recolte bogate și stabile.

Unele comitete regionale de partid, se spune în expunere, au analizat posibilitățile de a extinde lucrările de hidroameliorații și au ajuns la concluzia că, organizînd mai bine forțele locale și mobilizînd energia și spiritul de inițiativă al maselor țărănești, vor depăși propunerile de plan pe 1959, ceea ce va face posibil să se ajungă în scurtă vreme la o suprafață de un milion ha. ameliorate. Regiunile București, Craiova, Timișoara, Pitești și Constanța, de pildă, își propun să redea agriculturii prin astfel de lucrări peste 100.000 ha și să irige aproape 45.000 ha, realizînd în același timp economii de peste 230 milioane lei. Experiența anului 1958, mai ales a regiunilor Timișoara și Constanța, arată că atunci cînd organele de partid privesc cu toată răspunderea munca politică în rîndurile maselor țărănești, pentru a le atrage la lucrări de indiguiri, desecări și irigații, se obțin rezultate dintre cele mai bune. Țărănimea muncitoare din comunele aflate de-a lungul cursurilor de apă, în mod deosebit colectiviștii și întovărășiții au răspuns cu bucurie la chemarea organizațiilor de partid și sfaturilor populare, executînd voluntar numeroase lucrări de indiguiri și hidroameliorații, conștienți că aceste lucrări sînt în propriul lor interes material. Numai pe șantierul Checea-Jimbolia, regiunea Timișoara, cu ajutorul statului și prin munca voluntară a mii de țărani muncitori, s-au efectuat în 45 de zile lucrări de desecări pe o suprafață de 12.500 ha.

Pentru efectuarea lucrărilor de hidroameliorațiunii, unii specialiști birocratizați, neîncrezători în inițiativa și puterea creatoare a maselor, întocmeau planuri irealizabile care ar fi comportat cheltuieli imense din partea statului. Realitățile au demonstrat că prin voința și munca plină de elan a maselor au fost înfăptuite voluntar cu cheltuieli minime numeroase și importante lucrări de indiguiri și hidroameliorații.

In vederea înfăptuirii lucrărilor de hidroameliorații pe cursurile de apă, trebuie să se trimită la fața locului specialiști care să studieze condițiile concrete, să întocmească acolo proiectele, să conducă lucrările pe teren în mijlocul maselor, să dea tot timpul, pînă la sfîrșitul lucrărilor, o îndrumare concretă, pe teren, sfaturilor populare și țărănimii muncitoare.

Producții sporite de zahăr, ulei și lînă

Un loc important în cadrul expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, îl ocupă problemele referitoare la creșterea producției bunurilor de consum. In cursul anului 1959, producția acestui important sector al economiei naționale va trebui să crească cu 6,9 la sută față de realizările anului 1958. Statul va investi importante sume de bani pentru a crea noi fabrici și întreprinderi care vor produce cantități sporite de bunuri necesare aprovizionării oamenilor muncii.

Continua creștere a producției bunurilor de consum este strîns legată însă și de sporirea cantității de ma-

(Continuare în pag. a 2-a)

Noi ogoare unite

DOUĂ ÎNTOVĂRĂȘIRI — O SINGURĂ TARLA

Dacă pînă în toamna anului acesta, unii țărani muncitori din comuna Dorobanți, raionul Arad, spuneau că sînt membri ai întovărășirii agricole „Înfrățirea", iar alții ai celeilalte care se numea „Libertatea", acum toate cele 303 familii de întovărășiți fac parte dintr-o singură întovărășire agricolă, ce s-a format din contopirea celor două. Peste 1.000 de hectare ale întovărășiților au devenit astfel o singură tarla pe care tractoarele și mașinile S.M.T.-ului vor străbate-o mai bine, în lung și în lat.

Muncite în comun pe brigăzi și echipe, după cum au hotărît întovărășiții, pămînturile acestea unite vor rodi mai din belșug, iar oamenii se vor bucura mai din plin. In lanurile de grîu, orz și ovăz, pe întinderi cît vezi cu ochii, secerătorile vor înainta mîndre; la culturile de porumb, prășitorile, de asemenea, vor putea aduce contribuția lor la sporurile de recolte rîvnite de țăranii întovărășiți.

Familia mărită prin unirea întovărășiților din comuna Dorobanți, a putut lua acum hotărîri importante în legătură cu lupta pentru recolte bogate, pentru întărirea economică a întovărășirii agricole. In primul rînd este vorba de organizarea muncilor pe brigăzi și echipe, de aplicarea îngrășămintelor naturale și chimice pe semănături, de creșterea numărului de animale de muncă și de prăsilă procurate în comun, de mărirea fondului de bază, de cumpărarea, mai întîi, a unui selector și de construirea unei magazii cu o capacitate de 20 vagoane cereale.

Unirea celor peste 1.000 hectare de pămînt într-o singură tarla, într-o întovărășire agricolă puternică, a pus în fața țăranilor muncitori din comuna Dorobanți sarcini de mare importanță, de a căror îndeplinire depinde obținerea succeselor dorite de ei.

Nimic nu este greu pentru aceasta.

Au început repararea utilajului

În anul 1958, planul de lucrări mecanizate al gospodăriei de stat Cotușca, regiunea Suceava, a fost de 4.200 hantri. Organizînd bine munca și folosind cu pricepere mașinile, mecanizatorii din această unitate au executat pînă la încheierea însămînțărilor de toamnă, 5.100 de hantri, realizînd totodată o reducere a prețului de cost al hantrului cu 17,50 la sută.

Una din explicațiile succesului obținut în ce privește folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, constă în buna pregătire a utilajului înaintea fiecărei campanii agricole.

Astfel, de curînd, după terminarea arăturilor adînci de toamnă, — sub conducerea mecanicului șef Cojocaru Constantin, s-a trecut la demontarea și revizuirea tractoarelor și mașinilor agricole, în vederea reparațiilor de iarnă. Cu multă vrednicie muncesc în atelierul mecanic tractoriștii Amarie Eugen, Ilieș Emil, Niță Ilie și alții care au fost fruntași și în timpul campaniilor agricole, din timpul anului.

V. TUREA
corespondent

Cu arăturile adînci terminate

Prin mecanizarea pe scară largă a lucrărilor și organizarea bună a muncii în cîmp, gospodăria de stat Agigea, regiunea Constanța, a obținut în anul 1958 recolte bogate. De pe cele 800 de hectare cultivate cu grîu s-au dobîndit 1.564 de tone în loc de 1.551 tone cît a fost planificat, iar de pe 575 ha cultivate cu porumb s-au obținut 1.950 tone în loc de 1.782 cît era planificat.

Acest succes s-a datorat în bună măsură faptului că pe suprafețele respective s-au făcut arături adînci de toamnă încorporîndu-se în sol și mari cantități de gunoi de grajd.

Trăgîndu-se învățăminte din această experiență, mecanizatorii gospodăriei au fost mobilizați să grăbească ritmul arăturilor adînci și în toamna aceasta. Zilele trecute, arăturile adînci au fost terminate. In mod deosebit s-au evidențiat tov. Nichifor Ion, șeful brigăzii I-a specială și mecanizatorii Rădulescu Ion și Ghinea Marinache, care și-au depășit cu mult planul anual de producție.

I. SARGU
corespondent

Grijă pentru mecanizatori

După terminarea însămînțărilor de toamnă — cu patru zile înainte de termenul stabilit — cele 4 brigăzi (dintre care 2 speciale) de la gospodăria de stat Toporu — regiunea București, au intensificat ritmul arăturilor adînci, terminînd zilele trecute această lucrare. Cele mai bune rezultate au fost obținute de către mecanizatorii din cele două brigăzi speciale, care au economisit combustibil și piese de schimb, în valoare de peste 3.780 lei. Demn de subliniat e faptul că conducerea gospodăriei (director Ispas Constantin) a acordat toată grija creării condițiilor bune de muncă și de trai pentru mecanizatori.

De curînd, vrednicii mecanizatori ai acestei gospodării au trecut la revizuirea și repararea utilajului cu care vor lucra în primăvară.

IONIȚĂ LAZĂR
corespondent

Ultimele brazde

In aceste zile de decembrie mecanizatorii de la S.M.T. Sicula, raionul Ineu, se străduiesc să execute arături adînci de toamnă pe suprafețe cît mai mari. Iată-l în fotografie pe tractoristul Novei Ion din brigada a 3-a care lucrînd pe tarlalele gospodăriei colective din Ineu își depășește zilnic norma cu 60 la sută.

FOTO: SIMION DINU

In regiunea Iași

Mai multă atenție muncilor de sezon

Deși ne aflăm la începutul lunii decembrie, lună de iarnă, activitatea oamenilor muncii din agricultură n-a încetat. Se execută ogoare de toamnă, se transportă gunoiul la cîmp, se fac importante munci în vii și livezi. Pentru a ne da seama care este stadiul acestor lucrări în regiunea Iași, am întreprins zilele trecute un raid în această parte a țării. Iată cîteva din constatările făcute.

RECOLTA — ARGUMENTUL HOTĂRÎTOR

Gospodăria colectivă din comuna Mitoc, raionul Bîrlad, a obținut anul acesta pe o bună parte din suprafața cultivată cu porumb o recoltă de aproximativ 6.000 kg la ha. La realizarea acestei recolte a contribuit, într-o măsură apreciabilă și faptul că terenurile pe care s-a cultivat porumbul au fost ogorite din toamnă și fertilizate cu îngrășăminte. Intovărășirea agricolă „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din satul Tătăruși, raionul Iași și gospodăria colectivă din comuna Bălțați, raionul Tg. Frumos, semănînd plantele prășitoare în ogor de toamnă au dobîndit în anul acesta producții cu mult mai mari decît unitățile agricole din aceleași comune, sau din comunele învecinate, care au însămînțat în arătură de primăvară. Nu e de mirare deci că în momentul de față, unități ca cele de mai sus au terminat sau sînt pe terminate cu executarea ogoarelor de toamnă.

INSUFICIENTĂ ORGANIZARE ȘI MOBILIZARE

Exemple de unități agricole care au terminat de executat ogoarele de toamnă pot fi date multe. Realizările acestora sînt însă umbrite de situația generală proastă în care se află regiunea Iași în privința arăturilor adînci. Care să fie cauza că pînă la sfîrșitul săptămînii trecute în regiunea Iași nu se araseră adînc nici 50 la sută din suprafețele de teren planificate?

O vreme, rămînerea în urmă a regiunii în privința ogoarelor de toamnă a fost aruncată pe seama timpului nefavorabil. In ultimul timp însă n-a mai plouat, iar terenul a fost cît se poate de bun pentru arat. Cu toate acestea ritmul executării ogoarelor de toamnă s-a menținut nesatisfăcător. In întreaga regiune s-a realizat în ultima vreme doar 25—30 la sută din viteza de lucru stabilită. Această situație arată că principala cauză a rămînerii în urmă a regiunii Iași cu executarea arăturilor adînci de toamnă o constituie tocmai nefolosirea cu maximum de randament a mijloacelor mecanizate și a atelajelor. Un exemplu poate fi destul de grăitor. Din cele peste 300 de atelaje și 4 tractoare

V. POMPILIU

(Continuare în pag. a III-a)

FRUNTAȘII

Colectiviștii din Vaida au obținut în acest an o recoltă medie de 6.200 de kg. porumb la ha. Cei din Roșiori 5.800 de kg de porumb, iar cei din Santăul Mare 5.600. Asemenea exemple se pot întîlni în majoritatea comunelor din raionul Oradea. Cum au obținut membrii celor două gospodării colective aceste recolte într-un an nu prea prielnic? Și unii și alții au executat din toamnă arături adînci pe întreaga suprafață (bineînțeles că sămînța de soi, lucrările de întreținere etc. și-au adus și ele aportul). Bine lucrat, pămîntul a adunat o mare cantitate de apă în timpul iernii, ceea ce a diminuat în mare măsură efectele secetei din vară.

De rolul arăturilor adînci în sporirea producției se conving tot mai mulți țărani muncitori din raionul Oradea. Ca urmare în această toamnă ei au executat pînă acum arături pe o suprafață de peste 25.000 de hectare ceea ce înseamnă 98 la sută din suprafața planificată.

Printre comunele fruntașe în executarea arăturilor adînci de toamnă sînt: Nogorid cu 1.442 de ha, Cetariu cu 1.200 de ha, Copăcel cu 810 de hectare și altele.

TERENURI REDATE AGRICULTURII

● In cadrul acțiunilor de hidroameliorații întreprinse în regiunea Iași, în toamna aceasta s-a deschis un șantier și în raza comunei Lețcani. Prin lucrările de desecare ce se efectuează aci va fi redată agriculturii o suprafață de circa 1.200 de hectare. Pînă zilele trecute țăranii muncitori din comunele Lețcani, Uricani, Rediu-Tătar și Dumești, precum și muncitori și funcționari din întreprinderile și instituțiile orașului Iași au lucrat pe acest șantier aproape 60.000 de ore muncă voluntară, executînd un volum de lucrări de peste 12.000 m. c. de săpături. Demn de remarcat este faptul că aproximativ 9.000 de m.c. de săpături au fost executați de brigăzile de tineret.

● In raza satului Răzoare, din raionul Lăpuș, exista o suprafață de zeci de hectare de teren care în fiecare primăvară, în urma topirii zăpezii, era acoperită de apele rîului Lăpuș. Acest teren devenea necultivabil sau parțial cultivabil. Pentru a înlătura acest neajuns, țăranii muncitori din Răzoare ajutați de cei din satele vecine au pornit în toamna aceasta la săparea de șanțuri și canale de scurgerea apei, astfel, că la primăvară aceste terenuri vor putea fi cultivate cu plante agricole.

Fruntași în acțiunea de redare de noi terenuri agriculturii au fost Ungur Andrei, Tunsu Vasile, Chifor Andrei și alții.

ACTIVITATE MULTILATERALĂ

Intr-una din aceste zile au fost surprinse cîteva aspecte din activitatea zilnică a colectiviștilor din Valea Călugărească.

Iată-l în prima fotografie pe tehnicianul Aurel Năstăsescu — președintele colectivei — în laboratorul gospodăriei explicînd unor colectiviști cum se face dozarea alcoolului vinului.

In cea de-a doua fotografie președintele împreună cu magazionerul Ivan Dumitru și brigadierul Cristudor Bordeianu urmăresc fazele de casare a vinului.

Biblioteca gospodăriei colective este deschisă în permanență. Numeroasele cărți de specialitate sau de literatură sînt zilnic la dispoziția colectiviștilor. (fotografia 3).

Consiliul de conducere al gospodăriei (după cum se vede în fotografia a patra) stabilește unele obiective privind dezvoltarea gospodăriei în anul viitor.

Foto: D. CONSTANTIN

Spre noi şi importante succese în dezvoltarea economiei naţionale

(Urmare din pag. 1-a)

terii prime pe care agricultura trebuie să le furnizeze industriei. In anii regimului democrat-popular s-au înregistrat succese de seamă şi în această privinţă. Faptul că oamenii muncii consumă astăzi cantităţi sporite de produse agro-alimentare superioare, ca zahăr, ulei şi altele, este o grăitoare dovadă a succeselor înregistrate pe tărîmul îmbunătăţirii aprovizionării populaţiei muncitoare.

Cu toate acestea, în unele sectoare producţia nu a ţinut pasul cu nevoile de consum mereu crescînde ale oamenilor muncii. Atrăgînd atenţia asupra acestui lucru, expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, subliniază îndeosebi măsurile care trebuie luate pentru a se ajunge în anii următori la lichidarea importului de zahăr, ulei şi lînă.

Din 1938 şi pînă în 1957, producţia de zahăr, de pildă, a crescut de la 95.100 tone, la 185.351 tone. Totuşi, producţia de zahăr a rămas mult în urmă faţă de consumul sporit al oamenilor muncii. Această stare de lucruri ne-a obligat să recurgem an de an la import de zahăr.

Dacă facem un calcul cît ne-a costat importul de zahăr, în ultimii 8 ani, reiese că am cheltuit o sumă cu care s-ar fi putut importa utilajul pentru mai multe fabrici de zahăr.

Lipsa unei preocupări serioase pentru fabricarea în ţară a întregii cantităţi de zahăr necesară consumului era „explicată" de unii prin insuficienţa capacităţii interne de producţie, iar nedezvoltarea capacităţii de producţie era „motivată" prin deficienţele în cultivarea sfeclei de zahăr.

Putem, şi trebuie să luăm toate măsurile pentru dezvoltarea culturii sfeclei de zahăr, cît şi pentru mărirea capacităţilor de producţie, astfel ca în 1960 importul de zahăr să fie lichidat, iar în anul 1964, să ajungem la un consum de zahăr de 20 kg socotit pe cap de locuitor, faţă de 5,5 kg cît era în 1938 — şi să dispunem în acelaşi timp de însemnate cantităţi pentru export.

Suprafeţele cultivate cu sfeclă de zahăr au crescut de la 25.600 ha, media anilor 1934-1938, la 132.700 ha, media anilor 1954-1958; nu a crescut însă corespunzător producţia medie la ha. Cauza principală a acestei situaţii constă în faptul că în ultimii ani nu s-a asigurat dezvoltarea culturii sfeclei de zahăr în primul rînd în zonele deosebit de favorabile din anumite regiuni ale ţării, ca Regiunea Autonomă Maghiară, regiunile Cluj, Stalin, Suceava, Timişoara şi altele. Cultura acestei plante a fost restrînsă în unele zone favorabile şi înlocuită cu alte culturi. Astfel, cultura sfeclei de zahăr a fost scoasă din zona fabricii de zahăr Bod, unde se obţin producţii mai ridicate la hectar, şi a fost extinsă în raioane ca Tecuci şi Lugoj, unde producţiile medii obţinute sînt simţitor mai scăzute.

Lucrările agrotehnice — cum sînt arăturile de toamnă — îngrăşămintele, lucrările de întreţinere, au fost în multe locuri incomplet aplicate, iar irigarea suprafeţelor cultivate cu sfeclă de zahăr nu a constituit o preocupare pentru Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi pentru sfaturile populare.

Este necesar ca pînă în primăvara anului 1959 să se termine zonarea culturii sfeclei de zahăr în raioanele cele mai favorabile, cu tradiţie în cultura acestei plante, şi să se concentreze producţia de sfeclă de zahăr în special în jurul fabricilor de zahăr, pentru a se economisi cheltuielile de transport.

Cultura sfeclei de zahăr în zonele favorabile este deosebit de rentabilă pentru gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole. Sînt grăitoare, în această privinţă, exemplele gospodăriilor agricole colective Lenauheim din regiunea Timişoara, Ziduri, din regiunea Ploeşti, Gildău, din regiunea Constanţa, care, realizînd producţii medii la hectar de 30.000 şi 40.000 kg sfeclă, au obţinut venituri între 15.000-20.000 lei la fiecare hectar.

Gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole din zonele favorabile culturii sfeclei de zahăr, trebuie îndrumate spre extinderea acestei culturi. Pentru stimularea gospodăriilor agricole colective şi a întovărăşirilor agricole care, specializîndu-se în cultura sfeclei de zahăr, îşi vor restrînge suprafeţele cultivate cu cereale, va trebui să se asigure o anumită cantitate de cereale necesară acoperirii nevoilor lor de consum.

Incepînd din anul 1959, va trebui să se treacă la irigarea unor suprafeţe cît mai mari cultivate cu sfeclă de zahăr, folosindu-se mijloace locale simple şi cît mai economice şi antrenîndu-se la aceste lucrări masele largi de ţărani muncitori, în special pe ţăranii colectivişti şi întovărăşiţi, direct interesaţi materialiceşte în executarea cît mai grabnică a lucrărilor de irigare. Suprafeţele destinate irigării trebuie să fie alese în special pe Valea Dunării şi în apropierea rîurilor.

Folosirea experienţei rodnice pe care o au în cultura sfeclei de zahăr cultivatorii din ţări prietene ca Cehoslovacia şi R. D. Germană, ca şi cultivatorii din unităţile fruntaşe din ţara noastră, va fi de un real folos în vederea obţinerii de producţii mari la această cultură. Pentru asigurarea cadrelor necesare dezvoltării culturii sfeclei de zahăr, trebuie să se organizeze în gospodării colective, întovărăşiri, cursuri de îndrumare agrotehnică calificată a cultivatorilor de către ingineri şi tehnicieni agronomi; aceştia au ei înşişi de învăţat de la cultivatorii cu experienţă.

Toate acestea vor permite să realizăm în următorii 2-3 ani o producţie medie de cel puţin 20.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

In ceea ce priveşte **uleiul comestibil**, se impun de asemenea o serie de măsuri imediate.

Producţia industrială de ulei în ţara noastră a crescut de la 17.800 tone în 1938 la peste 44.000 tone în 1958. Cu toate acestea, cantităţile de ulei realizate din producţia internă nu au putut satisface consumul din ce în ce mai mare al populaţiei, ceea ce a determinat importuri sporite de la an la an. In ultimii 2 ani peste 40 la sută din cantitatea necesară consumului intern a fost importată. Fără îndoială, că dacă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, institutele ştiinţifice de cercetări şi alte organe în drept ar fi acordat atenţia cuvenită dezvoltării culturii florii-soarelui, am fi putut asigura din producţia proprie necesarul de ulei.

Trebuie subliniat că, în timp ce importul s-a menţinut la un nivel ridicat, fabricile de ulei, neavînd asigurată materia primă necesară, au folosit doar o parte a capacităţii lor de producţie.

Nu putem fi mulţumiţi cu această stare de lucruri — a spus tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — cînd avem în ţară condiţii favorabile pentru cultura de floarea-soarelui ca şi al altor plante oleaginoase. Trebuie luate măsuri pentru dezvoltarea culturii de floarea-soarelui şi a altor plante oleaginoase, pentru a asigura fabricile noastre cu materia primă şi a acoperi astfel, exclusiv din producţia internă, consumul crescînd al populaţiei.

In acest scop, începînd cu anul 1959, trebuie să se treacă la sporirea suprafeţelor cultivate cu floarea-soarelui, pentru a se ajunge încă în 1959 la o producţie de circa 450.000 tone seminţe. In vederea ridicării, în următorii ani, a producţiei medii pînă la 1.200—1.300 kg la hectar, trebuie asigurată aplicarea măsurilor agrotehnice corespunzătoare şi cultivarea întregii suprafeţe cu sămînţă de mare randament.

Ca urmare a aplicării măsurilor agrotehnice înaintate, precum şi a cointeresării materiale a producătorilor, vom putea ajunge ca în 1960 să renunţăm la importul de ulei, iar în 1964 să obţinem o producţie de 650.000 tone floarea-soarelui, cu care să satisfacem pe deplin cerinţele crescînde de consum ale populaţiei.

Nu putem trece cu vederea — se spune în continuare în expunere — faptul că mai există o serioasă rămînere în urmă faţă de necesităţi la producţia de **lînă şi fire de lînă**. In perioada anilor 1953-1958 a fost adusă din străinătate o cantitate de 17.000 tone lînă fină şi semifină. In anul 1959, importul prevăzut echivalează cu suma acordată industriei uşoare pe **timp de 3 ani pentru import** de utilaje.

Cauza principală este aceea că la noi oile cu lînă fină şi semifină nu reprezintă decît 36,2 la sută din totalul numărului de oi.

Este necesar să fie luate în continuare măsuri pentru creşterea şeptelului de oi şi îmbunătăţirea raselor de ovine, astfel ca în următorii 3-4 ani numărul oilor cu lînă fină şi semifină să ajungă la circa 50 la sută din total.

Prin înfăptuirea acestor sarcini şi prin darea în funcţiune a fabricii de rolan, în 1961-1962 vor fi create posibilităţi pentru a acoperi în cea mai mare parte necesarul de lînă din producţia internă.

In loc de a importa an de an cantităţi sporite de ulei şi lînă, să depunem eforturi pentru a dezvolta resursele interne de materii prime — iar mijloacele cheltuite pentru import să le folosim pentru dezvoltarea bazei tehnice de prelucrare a acestor materii, spre a satisface astfel într-o măsură tot mai mare cerinţele mereu crescînde ale populaţiei.

★

Sarcinile pe care partidul le pune în faţa oamenilor muncii pe anul 1959 sînt mari şi importante. Infăptuirea lor cere eforturi sporite din partea tuturor celor ce muncesc, cere tot mai multă iniţiativă şi spirit gospodăresc din partea fiecărui om al muncii în intreprinderea şi instituţia în care lucrează. Nu încape nici o îndoială că sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu partidul ei, harnica noastră ţărănime îşi va aduce întreaga ei contribuţie la înfăptuirea măreţului plan de continuă înflorire a ţării noastre. Sub conducerea partidului, toţi oamenii muncii vor lupta cu elan şi energie pentru a obţine noi şi mărețe victorii în dezvoltarea economiei naţionale, în ridicarea nivelului de trai material şi cultural al poporului, în opera de construire a socialismului în patria noastră.

O expoziţie convingătoare

Roadele bogate obţinute în anul acesta de către oamenii muncii din agricultura au fost oglindite şi în acest an în cadrul expoziţiilor agricole. Expoziţia agrosilvică a raionului Bistriţa deschisă de curînd prezintă pe plan raional cele mai reprezentative rezultate pe care le-au obţinut oamenii muncii din agricultură.

In standul central al expoziţiei sînt prezente peste 20 de gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole, care au expus o mare varietate de produse. Astfel, gospodăria agricolă colectivă din Teaca a expus porumb hibrid Warwik 260 cu o producţie de 4.200 kg ştiuleţi la ha, gospodăria colectivă Jeica a expus sfeclă de zahăr cu o producţie de 21.000 kg la ha, cartofi cu producţie de 14.180 kg la ha. Celelalte gospodării ca Dorolea, Bistriţa, Satu Nou etc. au prezentat şi ele produse cerealiere, mere, pere, struguri etc. La acest stand un grafic arată creşterea efectivelor de animale în gospodăriile colective. De exemplu, la 100 ha teren agricol, revine un procent la bovine de 11,1, ovinele sînt în număr de 94 etc. Datorită creşterii an de an a producţiilor, au sporit şi veniturile gospodăriilor colective. La 100 ha teren agricol în anul 1950 s-a obţinut un venit de 8.325 lei; în 1958 acest venit a crescut la 49.216 lei.

Bogăţia de fructe din expoziţie scoate în relief şi creşterea plantaţiilor de pomi la gospodăriile agricole colective. Dacă în 1954 s-au plantat doar 26 ha cu pomi, în 1958 s-a ajuns la 107 ha plantate.

Un stand deosebit de interesant este cel al gospodăriilor agricole de stat din Bistriţa şi Satu Nou care au expus produse cerealiere, fructe şi struguri. Standul I.C.A.R. Bistriţa prezintă numeroase soiuri selecţionate de mere, pere etc. De remarcat este noul soi hibrid de mere obţinut prin încrucişarea soiului Ionathan cu Reinette Ananas.

In parcul din faţa expoziţiei se află o plantaţie de pomi pe soiuri şi specii. Tot în acest parc se prezintă şi un stand de mecanizare compus din pluguri, grape, semănători precum şi aparate pentru stropit pomii etc.

Standul silvic este foarte variat, cuprinzînd o pădurice de brazi şi molizi, cu diferite păsări şi alături o pepinieră silvică.

La expoziţia agricolă din Bistriţa sînt prezente şi Aprozarul, Fructexportul, Agevacoopul, Şcoala Pomicolă, etc. Expoziţia a fost vizitată pînă în prezent de peste 10.000 cetăţeni din oraş şi comunele învecinate asupra cărora a făcut o puternică impresie. Iată ce scrie un vizitator: „Venit în concediu — sînt ostaş în termen — şi vizitînd expoziţia am rămas surprins de realizările mari obţinute în sectorul cooperatist. Reîntors acasă voi munci din toate puterile la transformarea socialistă a agriculturii".

Ing. I. POJAR
corespondent

AGRONOMUL COLECTIVEI*)

Omu-acesta a venit în sat
Cînd cădea pe cîmpuri prima pală...
Cîte amintiri n-o fi lăsat
In oraşul anilor de şcoală!

S-a legat de oameni şi de grîne,
De livada plină de pomăt,
Şi aici, la rostul lui rămîne,
Nu-l mai cheamă doruri îndărăt.

Iar cînd vede cum în orice faptă
Bucuria-şi află nou sălaş,
Ochii-i rîd — şi-ncrezător aşteaptă
Să se schimbe satul în oraş.

STELIAN FILIP

x) Din ciclul „SCHITE DIN COLECTIVA".

CE SĂ CITIM

Kormoş Gyula : „Coasa e lungă"

Cu cîtva timp în urmă a apărut în Colecţia Albina a Editurii de Stat pentru Literatură şi Artă volumul „Coasa e lungă" o culegere de schiţe şi povestiri. Autorul lor, Kormos Gyula este unul din scriitorii de limbă maghiară din ţara noastră care şi-a cîştigat o popularitate temeinică mai ales în rîndul cititorilor de la sate. Perseverent în a oglindi în scrierile sale — ca gen mai întotdeauna schiţe şi povestiri — întîmplări din viaţa satului din zilele noastre, scriitorul are netăgăduite merite.

In primul rînd trebuie subliniată preocuparea lui pentru problemele actuale îndeosebi pentru situaţiile noi, tumultoase pe care le aduce viaţa de zi cu zi în faţa colectiviştilor, a acelor ţărani care s-au avîntat plini de curaj pe drumul agriculturii noi socialiste.

Este destul de vădită şi în acest volum intitulat „Coasa e lungă" preferinţa lui Kormos Gyula pentru zugrăvirea acelor transformări care se petrec în conştiinţa fostului ţăran sărac, acum colectivist, pus în faţa unor situaţii noi, necunoscute, cărora uneori trebuie să le dea răspuns.

Povestirea „Aluijoska şi Aluikáty" ne înfăţişează o întîmplare din viaţa a doi păstori, oamenii cei mai săraci din sat, care cunosc în gospodăria colectivă adevărata omenie şi frumuseţea muncii inspirată de un ideal măreţ, fericirea omului care şi-a recăpătat demnitatea, în viaţa căruia poposeşte de acum belşugul, bunăstarea.

Mai vie şi totodată deosebită ca problemă de prima povestire, schiţa „Femei în libertate" (titlul schiţei ni se pare nejustificat. Nota redacţiei) ne arată cîtă forţă de muncă şi cît talent organizatoric pot avea colectivistele. Schiţa pune în evidenţă totodată într-o lumină umoristică şi unele aspecte din viaţa obişnuită a unei familii de colectivişti.

Povestirile „Coasa e lungă" şi „Páli Sándor Găinarul" au o tematică oarecum comună. Pekri Sándor deşi e colectivist se duce să muncească la gară ca zilier. Şi asta numai fiindcă se ţine mîndru şi face pe atotştiutorul. Abia cînd vine totuşi să cosească fînul colectivei îşi dă seama unde îl poate duce încăpăţînarea.

Lui Páli Sándor oamenii i-au spus „Găinarul" numai pentru firea sa mînioasă şi certăreaţă. Cînd colectiviştii au hotărît în adunarea generală să crească 800 de pui, Páli Sándor s-a împotrivit furios. Abia cînd a văzut ce venit frumuşel aduc găinile Leghorn, Páli Sándor cel furios s-a liniştit. Ba a cerut chiar să fie îngrijitorul lor.

Volumul „Coasa e lungă" surprinde aspecte interesante şi variate din viaţa colectiviştilor noştri, întîmplări pilduitoare, educative. Remarcabil este stilul autorului, povestirile fiind scrise cu vervă, cu un umor sănătos care îşi atinge întotdeauna ţinta.

Păcat că pe alocuri, unii termeni care privesc organizarea muncii în gospodăriile colective sînt traduşi necorespunzător.

Altfel, volumul este interesant şi atractiv.

Popularizarea cărţii

In scopul intensificării muncii de popularizare şi difuzare a cărţii, în regiunea Bucureşti a luat fiinţă — sub îndrumarea comitetului regional de partid — o comisie care va organiza o serie de importante acţiuni. Anume, în perioada de la 15 noiembrie 1958 la 31 martie 1959, se vor ţine în numeroase sate consfătuiri pe teme agrozootehnice, organizîndu-se totodată concursuri literare. De asemenea, se vor organiza întîlniri ale ţăranilor muncitori cu scriitori şi redactori de la diferite edituri.

In sfîrşit, la toate căminele culturale din regiunea Bucureşti, vor avea loc recenzii şi se vor organiza „zile ale cărţii".

Realizări în cinstea Congresului cooperaţiei

Astăzi se deschide Congresul cooperaţiei de consum. In cinstea Congresului, cooperatorii din întreaga ţară au muncit cu însufleţire, obţinînd importante realizări. Iată cîteva din acestea.

● Două regiuni au depăşit planul achiziţiilor la fructe şi cartofi de toamnă. Regiunea Suceava, de exemplu, a depăşit planul la fructe cu 202 tone, iar la cartofi de toamnă l-a realizat în procent de 114,5 la sută. Regiunea Iaşi a preluat peste plan la fructe, 841 de tone, depăşindu-şi de asemenea şi sarcinile de achiziţii la cartofi.

Succesele obţinute lasă să se întrevadă că planul pe întreaga ţară va fi îndeplinit atît la cartofi cît şi la fructe, pînă la sfîrşitul anului.

● Pînă la 15 noiembrie cooperativele din Verneşti, raionul Buzău şi Bulgăruş, regiunea Timişoara, preluaseră în întregime porumbul contractat cu producătorii individuali şi membrii unităţilor cooperatiste. In prezent cele două cooperative preiau porumb peste plan.

● Cooperativele din comunele Piscu, Valea Cînepii, Rîmnicelu, Romanu, Scînteeşti — toate din regiunea Galaţi — au preluat cantităţile de grîu şi floarea-soarelui contractate. Ele şi au îndeplinit planul şi la achiziţii continuînd să primească grîu şi floarea-soarelui peste plan.

● Valoric, fiecare locuitor din regiunea Iaşi a cumpărat anul acesta cu 142 la sută mai multe mărfuri decît în 1954.

● Rezultate bune s-au obţinut în ultimii ani şi-n gospodărirea unităţilor cooperaţiei de consum. In timp ce în 1954 au existat peste 2.000 de unităţi care în activitatea de achiziţii şi comerţ cu produse industriale au avut peste 20 de milioane de lei pierderi, anul acesta, toate cooperativele au înregistrat beneficii. Numărul cooperativelor care se autofinanţează a crescut în această perioadă de la 37 la 1.089.

● In cinstea Congresului, cooperatorii din satul Borcut, regiunea Cluj, şi din comuna Găneşti, raionul Bereşti, au construit prin muncă voluntară clădiri pentru magazine. Cooperatorii din Brîncoveneşti, raionul Reghin, transportă fără plată mărfurile cu care-i aprovizionată cooperativa lor.

Pentru vaca predată, conform contractului, Ursache Pavel din Dulceşti, regiunea Bacău, a primit 2800 de lei, trei fuse de piele, un kg. de talpă, şi, contra cost, 3,200 kg. de bumbac. Iată-l primind bumbacul.

Foto: D. CONSTANTINESCU

In regiunea Bucureşti

Se intensifică predarea cerealelor contractate

Bazele de recepţie din regiunea Bucureşti primiseră pînă săptămîna trecută prin contractări cu „Recolta" cu 4.824 de tone mai multă floarea-soarelui decît în 1957. La porumb, s-a preluat pînă la 26 noiembrie o cantitate egală cu peste 62 la sută din cantitatea preluată din recolta anului trecut. Comparate cu cele din anul 1957, cifrele sînt mai mult decît mulţumitoare. Ele arată că deşi într-o parte a regiunii Bucureşti au existat condiţii puţin prielnice culturilor prăşitoare, în magaziile statului intră cantităţi mari de porumb şi floarea-soarelui. Este mare numărul acelor unităţi cooperatiste care au predat mai mult decît era prevăzut în contracte.

Gospodăria colectivă din Căzăneşti, de pildă, a predat 285 de tone de grîu, 85 de tone de floarea-soarelui şi 250 de tone de porumb. La floarea-soarelui planul de contractări a fost depăşit cu 25 de tone. Cantităţi mari de produse a predat gospodăria colectivă din Mărculeşti, iar cele din Miloşeşti şi Brîncoveni se numără şi ele printre unităţile care au livrat statului grîu, porumb şi floarea-soarelui peste plan. Toate gospodăriile colective enumerate aici fac parte din raionul Slobozia. Rezultate bune au obţinut şi unităţile cooperatiste din raionul Călăraşi unde, pînă la sfîrşitul lunii trecute, se preluase 70 la sută din porumbul contractat şi 97 la sută din floarea-soarelui contractată. Prin aceste rezultate Călăraşii se situează, ca şi în vară la grîu, în fruntea raioanelor regiunii Bucureşti.

Deşi a avut aceleaşi condiţii climatice, iar numărul unităţilor contractante este mai mic, raionul Brăneşti a rămas în urmă cu preluarea produselor agricole. In acest raion planul a fost îndeplinit doar în proporţie de 34 la sută la porumb şi 59 la sută la floarea-soarelui.

Din cauza condiţiilor climatice din acest an în regiune sînt comune unde anumite culturi n-au dat randamentul aşteptat. Aceasta a obligat organele raionale să organizeze preluarea prin echivalenţă. Rezultatele de pînă acum sînt bune. In locul porumbului au intrat în baze, în numai cîteva zile, 938 de tone de grîu şi 666 de tone de floarea-soarelui. In schimbul florii-soarelui bazele au primit 128 de tone de porumb şi zeci de tone de grîu.

Preluarea prin echivalenţă va fi în şi mai mare măsură extinsă. Producătorii din regiunea Bucureşti sînt hotărîţi să întîmpine conferinţele de partid raionale şi regională cu succese de seamă în predarea produselor ce le datorează statului.

Din carnetul de scriitor

Intîmplări dintr-o gospodărie agricolă colectivă

Multă vreme Talos Mihai — Talos baci cum îi zic toţi consătenii — a fost supărat de moarte pe ginerele său Mihai Szekely. Şi pe bună dreptate! El, Talos baci, era secretarul organizaţiei de bază din comuna Mirăslău, raionul Aiud şi se războise cu toţi potrivnicii gospodăriei colective, pe care comuniştii din sat vroiau s-o înfiinţeze.

La început, prin 1947, s-au opus chiar unii membri de partid, în cap cu Paul Vasarhely, care era pe vremea aceea secretar „Asta — fost administrator al viei contelui Bethlen din Aiud — era în legătură cu toţi chiaburii din sat: cu alde Popa Filon, Ivan Hory, văduva lui Ambrus şi alţii", îmi povesteşte unul.

Iar după ce Vasarhely a fost demascat şi scos din partid, iată că tocmai ginerele lui Baci Talos — Mihai Szekely, membru de partid, nu voia să intre în gospodărie.

— Mă, tu eşti comunist, sau ce mama dracului? îl boscorodea bătrînul. Nu vezi că chiaburii îşi rîd în pumni că ne trudim de pomană? Iar sătenii, cînd stăm cu ei de vorbă, să-i lămurim, odată ne-o trîntesc de la obraz: „Dar ginerele tău, Mişi, intră?" Şi mi se pune un nod în gît.

Toată strădania bătrînului se lovea ca de un zid. Mişi nu voia şi pace! Ba mai cumpărase şi un jugăr de pămînt de la Szalmary Iuliu, iar ca să scape de gura lui socru-său, a intrat paznic la Banca de Stat din Aiud.

— Acum cred c-ai să mă laşi în pace! Nu vezi că sînt funcţionar de stat?

Şi iacă aşa, din pricina lui, munca de înfiinţare a gospodăriei colective mergea anevoie. Alcătuiseră grupe de agitatori, adunaseră pe săteni, le-au vorbit, ba pe unii i-au căutat şi pe acasă. „Da Mişi de ce nu intră?" întreba cîte unul. Intr-o seară, la o cumetrie, în faţa unui pahar cu vin — şi se face un vin straşnic la Mirăslău — Talos baci a deschis din nou discuţia:

— Măi Mişi, de ce ne pui tocmai tu beţe-n roate? Eşti băiat bun, harnic, gospodar cum te ştie toată lumea, dar te-ncăpăţînezi ca un catîr. Le dai chiaburilor apă la moară. Eu atît îţi zic: bagă-ţi minţile-n cap.

Mihai Szekely a încuviinţat doar pe jumătate: a dat cerere că intră cu tot pămîntul în colectivă, dar de muncit să muncească nevastă-sa, Iolanda, deoarece el are servici. Carul fusese urnit. Talos baci avea semnătura celui de al 18-lea comunist. După el şi-au mai dat adeziunea încă 40 de gospodari şi, la 11 iunie 1950, a luat fiinţă gospodăria colectivă „Infrăţirea" cu 60 hectare şi 4 atelaje. Dar treaba mergea greu. Munca nu era bine organizată.

Aşa au mers treburile doi ani. Dar comuniştii nu s-au lăsat. Mai ales Talos baci a stăruit atîta, pînă ce Mişi a demisionat de la Bancă şi a venit să muncească în gospodărie. Pămîntul era bun, gras. Mureşul aproape, cele 16 ha vie dădeau rod de soi, numai Traminer şi Muscat; doar munca chibzuită mai lipsea. Szekely, roş de remuşcări pentru atitudinea avută în trecut, a cerut organizaţiei de bază: „daţi-mi mie brigada de cîmp. Voi alcătui trei echipe şi om scoate recoltă bună..."

★

Au trecut anii... Azi, gospodăria colectivă „Infrăţirea" din Mirăslău numără 120 familii, are 50 animale de muncă, 100 de stupi şi 500 de păsări, un autocamion, acareturi noi şi este fruntaşă pe raion.

In anul trecut colectiviştii au primit la ziua-muncă 45 lei, iar anul acesta, după calculele provizorii, le va reveni mai mult, cam 47—48 lei pe zi. Rezultatele bune obţinute de colectivă au constituit un îndemn pentru alte 120 de familii de ţărani săraci şi mijlocaşi să-şi unească pămînturile în întovărăşirea „Mihai Viteazul", care s-a înfiinţat din toamna trecută. In felul acesta, comuna Mirăslău este aproape în întregime cooperativizată...

Talos baci s-a împăcat de mult cu ginerele său Mihai Szekely, care din 1955 este fruntaş în producţie. Anul trecut, cu două braţe de muncă — el şi soţia — a realizat 565 zile-muncă. In anul acesta va avea aproape 600. Szekely şi-a clădit casă nouă, de cărămidă, cu acoperiş de olane, şopron şi bucătărie de vară, în grajd are vacă şi doi viţei şi porci. Şi-a cumpărat mobilă, iar zilele acestea îşi pregăteşte adăposturi pentru grîul, porumbul, orzul şi cartofii pe care îi va primi şi spală butoaiele de vin. I se cuvin 750 litri, plus 66 kg zahăr şi 15 kg miere...

Acum Mihai Szekely este membru în biroul organizaţiei de bază a gospodăriei. Uneori, sărbătorile socrul şi ginerele şed la un pahar de vin. Il mai cheamă şi pe Szucs Balasz, fierarul, secretarul organizaţiei de bază. Iar cînd vinul le dezleagă limba, Talos baci îşi zădărăşte ginerele:

— Aşa-i că-ţi pare rău c-ai intrat în colectivă? Mai bine rămîneai la bancă, funcţionar, Mişi...

Szekely se-mbujorează la faţă: „Eu dacă aş fi fost în locul dumitale, nu-mi stricam gura de pomană atîta vreme; puneam mîna pe-o joardă..."

— Asta-i metoda ta de „convingere"? hohoteşte Balasz.

— Eh, frate, zice Mişi, omul e o lighioană tare ciudată. Uneori trebui să-i vîri binele pe gît, ca pe o doftorie amară. Cînd mă gîndesc ce zile fripte v-am făcut la început, îmi vine să mă iau singur la palme.

— Nu-i nevoie, intervine blînd nevastă-sa Iolanda. Acu' ce-a fost a trecut. Dar bagă de seamă să nu-l înveţi şi pe Mihai al nostru (au un băiat de 11 ani) să fie tot atît de încăpăţînat cum ai fost tu odată...

Iar bătrînul Talos, om cu multă experienţă, încheie filozofic:

— Aşa era munca altă dată. Dacă n-am fi făcut-o cu stăruinţă, nici gospodăria noastră n-ar fi ajuns printre primele din regiune, nici n-am fi văzut în sat atîtea case noi, dar nici tu nu ai fi fost fruntaş, băiete. Iacă, vezi? Asta-i treabă temeinică, de comunişti...

TUDOR MIHAIL

Pentru lunile de iarnă...

Ianuarie bate la uşă. Ca întotdeauna, ianuarie vine cu ger. Cererea de carne şi, în special, de grăsimi creşte. Cunoscînd lucrul acesta, lucrătorii filialei ORACA din Tîrgu Frumos se străduiesc să preia în lunile de iarnă un număr sporit de animale. Ei vor prelua circa 300 de tone de carne drept cote obligatorii şi peste 200 de tone prin contractări şi achiziţii. Cotele obligatorii au dat anul acesta o treime din carnea preluată. Deşi greutatea lor specifică manifestă, lucru pe deplin explicabil, tendinţa de scădere, în primul trimestru al anului următor cotele vor da trei cincimi din carnea preluată. Aceasta înseamnă că aproape 50 la sută din cote se vor preda în trimestrul întîi, că preluările prin contractări şi achiziţii vor fi mai mici. Aceasta înseamnă totodată, că în lunile de vară, cînd aprovizionarea nu-i mai uşoară, asupra contractărilor şi achiziţiilor o să apese sarcini foarte mari.

Cifrele care privesc contractările arată că numai un sfert din carnea preluată în trimestrul întîi va fi de porc. Constatarea aceasta nu-i îmbucurătoare din două motive: în lunile de iarnă carnea de porc e cerută cel mai mult. Al doilea motiv: se sacrifică un mare număr de tineret bovin — viţei şi mînzaţi — care, dacă ar mai fi ţinut cîteva luni, ar da o cantitate dublă de carne. Precizez că în raion nu se simte lipsa nutreţului necesar creşterii taurinelor.

Vizitînd tîrgul care se află alături de sediul ORACA am văzut sute de porci aduşi spre vînzare. Oamenii cu care am stat de vorbă mi-au spus că în satele din raion există porci mai mulţi ca niciodată în alţi ani. Porcii aduşi spre vînzare în tîrg erau oferiţi la un preţ apropiat de cel pe care-l putea plăti ORACA. Raionul fiind specific sătesc, numărul cumpărătorilor era mic. Din păcate nici ORACA nu putea să-i cumpere pentru că, din neglijenţa sfaturilor populare comunale, aproape nici un producător nu poseda bilet de proprietate pentru porci.

Acestea sînt faptele. Ele arată că pentru lunile de iarnă se poate contracta mai multă carne. Şi se poate contracta mai multă carne de porc care-i foarte cerută în perioada ce urmează.

M. HOBIŢAN

Buna îngrijire a animalelor pe timp de iarnă

După consfătuirea de la Constanța, gospodăriile colective din raionul Găești au acordat o mare atenție dezvoltării creșterii animalelor, ramură de producție aducătoare de mari venituri. Pentru aceasta, majoritatea gospodăriilor colective și-au asigurat baza furajeră pe timp de iarnă, chiar cu surplusuri însemnate. Se pot cita ca exemple în această privință gospodăriile colective din Iugureni, Hulubești, Dragodana și altele.

Pentru ca iarna regimul alimentar să fie cît mai apropiat de cel din timpul verii, gospodăriile colective au pus un accent deosebit pe asigurarea furajelor suculente de siloz. De asemenea, o bună parte din colectiviști, pentru a ridica valoarea nutritivă a grosierelor, folosesc diferite metode de preparare ca: tocarea, dospirea sau saramurarea nutrețurilor, care, în acest fel, sînt consumate în întregime și cu plăcere de către animale.

Unele gospodării au înțeles că numai asigurarea bazei furajere nu este suficientă. De aceea, au executat din timp lucrări de reparare și pregătire pentru iarnă a adăposturilor, asigurînd totodată și cadrele necesare.

Dar pentru a scoate în evidență acest lucru e bine să dăm cîteva exemple. Bunăoară, gospodăria colectivă din Meri, care deși nu are un sector zootehnic prea dezvoltat: 17 bovine din care 8 vaci, 135 de oi și 4 scroafe, dînd atenția cuvenită acestei ramuri, a obținut rezultate bune — sumele din venitul gospodăriei pe acest an au provenit din creșterea animalelor. Colectiviștii au asigurat animalelor adăposturile necesare, hrana și îngrijitori respectivi.

— Cu îngrijitori ca Dobre Ion, Marin Dumitru, Marcu Constantin, spunea președintele Nicolae Dută, care au prins dragoste de animale, și le îngrijesc așa cum scrie la carte, gospodăria a reușit să obțină rezultate bune, cu care se mîndrește.

Intr-adevăr, tovarășul Dobre Ion face zilnic curățenia corporală și bușumarea animalelor pentru că, așa cum spune el, se mărește pofta de mîncare a animalului și deci producția de lapte. In grajd la el e „ca în farmacie", așternutul schimbat, animalele sînt hrănite și adăpate la ore fixe, ugerele vacilor sînt spălate și masate la fiecare mulsoare. Intr-un cuvînt, iată secretul celor 1.600 litri lapte pe cap de vacă obținuți de la vaci, în cea mai mare parte exemplare de strînsură. Deci, la gospodăria colectivă din Meri, s-au obținut rezultate bune de la animale pentru că li s-au acordat îngrijirile necesare.

Să vedem însă cum stau lucrurile la gospodăria colectivă din Mogoșani. Ca și în alte gospodării colective din raion, și aici s-au făcut pregătirile necesare pentru iernarea animalelor. Bunăoară s-a asigurat borhot de sfeclă, siloz, fînuri și concentrate mai mult decît este nevoie pentru hrănirea celor 14 bovine, 11 scroafe și 116 oi. Totuși rezultatele sînt slabe. Motivul? Colectiviștii au asigurat tot, afară de un singur lucru: îngrijitori. De aceea, colectiviștii îngrijesc pe rînd de animale chiar dacă se pricep sau nu. De curînd, Constantina N. Toma, îngrijitoare la vaci, a fost trecută la îngrijirea porcilor, deși învățase să îngrijească de vaci. O îngrijire bună și o furajare rațională se poate asigura în primul rînd printr-o temeinică calificare și permanentizare a îngrijitorilor. Un exemplu edificator în această privință ni-l oferă gospodăriile colective din Iugureni și Broșteni, care au școlarizat îngrijitorii. Aici, sectorul zootehnic nu mai este considerat nerentabil, fiindcă animalele sînt hrănite și îngrijite bine — rațiile corespund cerințelor animalelor, îngrijirea lor corporală și curățenia grajdului nu lasă de dorit.

Practica a dovedit, că pe lîngă asigurarea și administrarea rațională a hranei animalelor, buna îngrijire a acestora pe timp de iarnă, este un lucru de căpetenie în munca și lupta pentru mărirea șeptelului, pentru obținerea de producții sporite de la animale, pentru realizarea de cît mai mari venituri bănești. De aceea, crescătorii de animale nu trebuie să uite, că felul cum vor crește și îngriji animalele pe timp de iarnă, depind în mare măsură rezultatele pe care ei le urmăresc.

Ing. FL. PLOPEANU

De la 12.000 kg la 27.000 kg sfeclă de zahăr la hectar

Țăranii muncitori din Sandra, regiunea Timișoara, sînt vechi cultivatori de sfeclă de zahăr. In statisticile comunei n-am izbutit însă să aflu dacă în trecut, vreunul dintre ei a scos mai mult de 12.000 kg. la ha. Era vremea lucrului de unul singur pe fîșii răzlețe de pămînt.

In 1952, la înființare, gospodăria colectivă din Sandra, a cultivat sfeclă de zahăr doar pe cîteva hectare. Cele 22.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar, cît au obținut atunci, a fost primul succes. Munca laolaltă cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Biled și-a spus cuvîntul.

Treptat, treptat, pe baza succeselor obținute, colectiviștii au hotărît să cultive sfeclă de zahăr pe suprafețe sporite. 120 de hectare în 1957 și 140 în acest an. Terenul cultivat cu sfeclă de zahăr, reprezintă peste 12 la sută din arabilul gospodăriei. Cu tot timpul neprielnic, pe fiecare hectar de sfeclă s-a obținut o producție de peste 27.000 kg., adică mai mult decît dublu față de producția obținută în cei mai buni ani agricoli din trecut. Veniturile bănești obținute din vînzarea sfeclei de zahăr au contribuit într-o măsură însemnată la dezvoltarea gospodăriei colective și la creșterea valorii zilei-muncă.

Pentru cele aproape 380 de vagoane de sfeclă predate, gospodăria a încasat peste 1.500.000 lei. Aceasta înseamnă că fiecare hectar de sfeclă de zahăr a adus un venit bănesc de peste 11.000 lei. De asemenea, gospodăria a mai primit peste 26.000 kg. zahăr, cantitate ce va fi împărțită membrilor la ziua-muncă și 120 de vagoane tăiței de sfeclă, aliment foarte prețios în hrana animalelor. Numai din valorificarea sfeclei de zahăr, gospodăria va spori fondul de bază cu aproape 180.000 lei, sumă ce va fi folosită pentru procurarea de animale de producție și pentru ridicarea de noi construcții destinate producției.

De la 12.000 kg. de sfeclă la hectar la peste 27.000 kg. — un succes de seamă al colectiviștilor din Sandra pe calea sporirii producției agricole.

Ei sînt hotărîți să nu se oprească aici.

Pentru anul 1959, gospodăria colectivă și-a propus să obțină la fiecare ha. cultivat cu sfeclă cel puțin 30.000 kg. Rezultatele obținute pînă acum sînt o chezășie că acest angajament va fi îndeplinit.

T. OPREA

IN LABORATOR

O sămînță de calitate dă recolte sporite. Iată de ce la laboratorul regional Constanța pentru controlul semințelor se aduc anual mii de probe.

In fotografie: un aspect din timpul lucrului.

Foto: AGERPRES

CIFRE ȘI FAPTE din gospodăriile colective

Creșterea numărului de oi

● Traducînd în viață recomandările consfătuirii de la Constanța, gospodăriile colective din raionul Slobozia, regiunea București, au mărit numărul oilor cu 1.372 bucăți, prin cumpărarea și oprirea tineretului ovin. Gospodăria colectivă din Amara, de pildă, a cumpărat 256 oi.

● Gospodăria colectivă din Salcia Veche, regiunea Ploești, a cumpărat în primăvara acestui an 100 de oi merinos, de la care a oprit pentru prăsilă toate mieluțele. In anul viitor, numărul oilor va fi dublat.

● Deși nou înființată, gospodăria colectivă din comuna Laza, raionul Vaslui, a hotărît cumpărarea de îndată a 100 oi de rasă.

● Cunoscînd foloasele de pe urma creșterii oilor, colectiviștii din comuna Borș, regiunea Oradea, au mărit ferma de animale cu încă 145 oi merinos.

● Potrivit posibilităților gospodăriei, colectiviștii din Valea Roșie, raionul Oltenița, au mărit anul acesta ferma de oi cu încă 200 bucăți, astfel că în prezent sectorul ovin al gospodăriei numără peste 600 capete.

● Gospodăria colectivă din comuna Ruginești, regiunea Bacău, a cumpărat, după consfătuirea de la Constanța, 145 oi și a hotărît ca pînă la sfîrșitul acestui an să mai cumpere încă 60 de oi.

● Numărul oilor proprietate obștească a crescut în gospodăriile colective hunedorene de la 11.047 în 1957 la 16.910 în 1958. Prin folosirea între anii 1950—1958 a 6.300 berbeci, din rasa țigaie, procentul de țigaizare la ovine a ajuns la aproape 20 la sută.

Pentru producții bogate de orez în gospodăriile de stat

Din cele 30.000 de hectare ce urmează a fi însămînțate la anul cu orez, gospodăriile de stat din întreaga țară vor cultiva 10.000 de hectare (adică cu 3.000 ha mai mult ca în 1958). In prezent, există toate condițiile ca necesarul de orez pentru consumul populației să fie în întregime produs în țara noastră. Experiența din acest an, a dovedit pe deplin că acolo unde specialiștii au acordat toată atenția asigurării semințelor de bună calitate și din soiurile cele mai corespunzătoare zonei respective — ca și celorlalte lucrări necesare acestei culturi, — s-au obținut recolte bune. La gospodăria de stat Banloc, regiunea Timișoara, s-a obținut, de pildă în medie 3.800 de kg la ha, iar la gospodăria de stat Cotulung-Galați 3.530 de kg la ha etc.

Cu toate acestea, trebuie arătat că în unele gospodării de stat deși există terenuri foarte bune pentru orez, din cauza neasigurării condițiilor necesare bunei dezvoltări a culturilor s-au realizat producții scăzute. La gospodăria de stat Salonta, regiunea Oradea, de exemplu, de pe 800 hectare s-a obținut numai 1.300 de kg la ha, la gospodăria de stat Fetești de pe 450 ha numai 1.300 de kg la ha.

Pentru ca în anul 1959 toate cele 44 gospodării de stat cultivatoare de orez să obțină producții bune, este necesar ca încă de pe acum să se execute în primul rînd lucrările de amenajare necesare. In momentul de față, sînt amenajate în aceste unități 13.000 de hectare, adică mai mult cu 3.000 față de suprafața ce se va cultiva în anul 1959. Din acestea însă, nu pe toate suprafețele se vor face însămînțări, în primăvară, ci o bună parte vor fi lăsate în asolament. Alte 3.000 de hectare pe care se va cultiva orez în 1959, urmează a fi amenajate de aci înainte. Ori, se constată că din acestea, lucrările de proiectare a amenajărilor necesare pentru 2140 ha de orezărie date în antrepriză Direcției de îmbunătățiri funciare se desfășoară cu viteza melcului. La unele gospodării de stat cum e cea de la Cotulung-Galați, în mod cu totul nejustificat față de condițiile existente, s-au amenajat pînă acum 250 de hectare, în loc de 300 de ha cît era prevăzut în plan. Lucrările de amenajare — deschiderea canalelor de alimentație și de evacuare a apei în orezării ca și lucrările de artă (poduri, vane, vanete etc.) necesită destul timp. De aceea, se impune ca organele care răspund de această problemă să o privească cu toată seriozitatea, folosind din plin timpul bun de lucru și nelăsînd ca totul să se realizeze în primăvară.

Gospodăriile de stat vor fi ajutate în privința aplicării diferențiate a asolamentelor și de către cele 5 puncte înființate de către Institutul de cercetări agronomice la: Cotulung, Bertești, Dohangia, Oltenița și Piscul Sadovei. Aceste puncte vor ajuta, prin experimentările ce se vor face și la stabilirea celor mai bune soiuri de orez ce urmează a fi cultivate, ca și la aplicarea lucrărilor agrotehnice, în funcție de terenurile respective. (Experiența anului 1958 a arătat că bune rezultate dau în sudul și sud-estul țării soiurile italiene de orez. Balilla, Alorio-Precoce, Pierrot și Maratelli, iar în vestul țării soiurile de proveniență sovietică Dobrovski 129, Vros 508, Vros 213, Kuban 140 și Krasnodar 3.352).

O atenție deosebită trebuie acordată, de asemenea, executării arăturilor adînci de toamnă și îngrășării terenurilor destinate orezăriilor. Pînă în prezent, pe aceste terenuri s-au executat arături abia în procent de 35 la sută. In anul 1958, în orezăriile din gospodăriile de stat s-au încorporat 13.487 de tone de îngrășăminte naturale, 2.206 tone de superfosfat, 1.468 de tone de îngrășăminte azotoase, 133 de tone îngrășăminte potasice și 1.253 de tone amendamente (spumă de var de la fabricile de zahăr și fosfogips). Este necesar ca în cursul iernii ce vine, să se dea o și mai mare atenție îngrășării acestor terenuri —cu atît mai mult cu cît majoritatea lor sînt terenuri vechi, levigate (spălate) și infestate de plante de baltă.

Socotim că este necesar ca în iarna ce vine, să se acorde o mare atenție și asigurării cadrelor necesare orezăriilor din gospodăriile de stat, unde e nevoie în prezent de cel puțin încă 200 de brigadieri bine pregătiți. Aceasta se poate realiza prin organizarea unor cursuri de 2—3 luni la care să ia parte muncitorii cu munci de răspundere din acest sector.

In sfîrșit, se mai impune ca Departamentul gospodăriilor de stat să studieze cu atenție nevoile gospodăriilor de stat producătoare de orez în ce privește dotarea lor cu utilaj special (nivelatoare, gredere mici, screpere, semănători, batoze etc.), astfel încît lucrările să se poată face la timp.

Luîndu-se aceste măsuri, este sigur că lucrările în orezăriile gospodăriilor de stat se vor desfășura în mult mai bune condiții ca în 1958, că ele vor putea să ofere o pildă vie unităților agricole cooperatiste și să obțină recolte care să contribuie în mare măsură la asigurarea orezului necesar populației.

ION DRINCU

VEȘTI DIN GOSPODĂRIILE DE STAT

● In numeroase gospodării de stat se execută în prezent plantări de noi livezi. Pînă la 29 noiembrie s-au plantat pomi pe 300 de hectare. Unele unități din regiunea Stalin, cum este gospodăria de stat Zagăr, se află pe terminate cu această lucrare. Altele însă, cum sînt: Sînmiclăuș sau Saschiz nu au plantat nici măcar un singur pom, deși trebuie să planteze pomi pe cîte 100 de ha.

● O muncă intensă se desfășoară în sectorul pomicol și pentru completarea golurilor. Această lucrare este realizată în procent de 80 la sută. In gospodăriile de stat din cadrul Trustului Ploești s-au și făcut completări de goluri cu 100.000 de pomi (90 la sută din plan). Avansate sînt lucrările în livezi și în ce privește arăturile și incorporarea îngrășămintelor chimice (peste 80 la sută). In fruntea acestei acțiuni, se află gospodăriile de stat din Trustul Suceava. In sfîrșit, mai trebuie subliniat că desfundările în pepinierele pomicole s-au terminat.

Au terminat îngropatul viei

Dacă poposești la gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din comuna Broșteni, raionul Focșani, vei afla că colectiviștii de aici au terminat îngropatul celor 24 ha vie proprietate obștească a gospodăriei.

Printre cei care au muncit cu mult sîrg la această lucrare se numără colectivistele Ioana Blănățui, Păuna Iordache, Anica Cornovac din echipa colectivistului Dumitru M. Bataragă.

TUDOREL STANCIU

GRIJĂ PENTRU ANIMALE

Colectiviștii din Hărman, regiunea Stalin, dau o mare atenție creșterii animalelor, ramură aducătoare de venituri însemnate.

In fotografie: Tov. Constantin Cazacu, medicul veterinar al gospodăriei face controlul sănătății ovinelor.

Foto: M. IVANCIU

La S. M. T. Turnișor prețul de cost este în continuă scădere

Printre primele S.M.T.-uri care au luat ființă acum 10 ani în țara noastră a fost și S.M.T. Turnișor-Sibiu. La înființare, stațiunea era înzestrată numai cu 8 tractoare, 8 pluguri de diferite mărci și un număr de 95 de batoze. Tractoriștii executau atunci doar lucrări de arat și treierat. De abia în anul 1951, stațiunea a putut să treacă la mecanizarea unui mare număr de lucrări, datorită, îndeosebi, dotării cu noi mașini. Acum, după 10 ani de activitate, S.M.T. Turnișor dispune de 47 de tractoare agricole, 52 de pluguri, 18 semănători pentru cereale, 19 cultivatoare, 15 dezmiriștitoare, 19 secerători-legători, 58 electromotoare, 2 mașini de plantat cartofi și diferite alte mașini agricole.

Cu inventarul de mai sus, stațiunea a putut executa un volum mare și diferit de lucrări mecanizate pe ogoarele celor 22 gospodării colective, 2 cooperative agricole de producție cu rentă și 36 de întovărășiri, totalizînd o suprafață de teren arabil de 9.331 hectare, din care 95 la sută mecanizabile.

In urma ajutorului permanent primit din partea organizației de partid și ca urmare a creșterii nivelului profesional și politic al mecanizatorilor, precum și a dezvoltării an de an a sectorului socialist, în anul 1957 S.M.T.-ul a executat (cu un număr de 47 de tractoare) 26.215 hantri, față de 16.676 hantri realizați în 1954 (cu 42 de tractoare).

Ca urmare a bunei organizări a muncii, a creșterii continue a nivelului tehnic și datorită dezvoltării și întăririi economico-organizatorice a unităților socialist-cooperatiste deservite, cheltuielile de producție ale stațiunii au fost reduse an de an. Dinamica reducerii prețului de cost pe ultimii 4 ani se prezintă astfel:

In anul 1954 prețul de cost a fost redus cu 3,28 la sută

In anul 1955 prețul de cost a fost redus cu 3,64 la sută

In anul 1956 prețul de cost a fost redus cu 6,13 la sută

In anul 1957 prețul de cost a fost redus cu 11,17 la sută.

Și anul acesta (pînă la 1 noiembrie) prețul de cost per hantru a fost redus cu 5 la sută față de cheltuielile planificate.

Ceea ce trebuie însă subliniat în mod deosebit este faptul că cele mai însemnate economii s-au obținut la capitolul reparații. Astfel, luînd de bază realizările anului 1954 (cînd s-a luat inițiativa desființării campaniei reparațiilor de iarnă), an în care prețul de cost realizat per hantru a fost de 81,24 lei, și comparîndu-l cu realizările anului 1957 (în care prețul de cost realizat la acest element a fost de 43,94 lei per hantru), rezultă o reducere de 46,39 la sută, deci aproape la jumătate.

Printre principalele căi de reducere a prețului de cost care au fost utilizate de S.M.T. Turnișor-Sibiu, trebuie în primul rînd, menționată lupta pentru creșterea sectorului socialist dusă de mecanizatori, reducerea la minimum a deplasărilor în gol și a transportului la locul de producție și înapoi, printr-o judicioasă împărțire a tarlalelor de lucru. Apoi se cuvine a aminti despre alimentarea tractoarelor cu carburanți direct din cisternă, evitîndu-se astfel risipa. La reducerea costului de lucrări a contribuit executarea tuturor reparațiilor în atelierul stațiunii (la un preț de cost mult mai redus decît dacă ar fi fost executate în afară).

Recondiționarea pieselor vechi a fost o altă cale de reducere a prețului de cost. Numai în anul 1957 s-au recondiționat piese în valoare de circa 60.000 lei. Mișcarea de inovații a contribuit, de asemenea, la reducerea esențială a prețului de cost. Numai în anii 1956—1957, cînd s-au aplicat 84 de inovații, s-au realizat economii de 80.000 lei.

Toate acestea, pe lîngă reducerea substanțială a prețului de cost, au contribuit și la creșterea productivității muncii. Astfel, dacă în anul 1953 per tractor convențional s-au realizat 267 de hantri, în anul 1957 s-au realizat 310 hantri. Menționăm că în cursul anului trecut, s-au acordat mecanizatorilor și mari premii pentru depășirea planului de producție. Șefii de brigadă Laurențiu Selcăianu, Ioan Dragomir și Borcan Ștefan ca și tractoriștii Pop Ioan, Sandor Frederic, Coman Gheorghe și Kadar Ludovic și alții, au încasat drept premii sume variind între 1.575—2.467 lei.

Și în acest an, mecanizatorii de la S.M.T. Turnișor-Sibiu au obținut rezultate bune în muncă. Planul campaniei de primăvară a fost realizat în proporție de 114 la sută, iar cel de vară a fost depășit cu 16 la sută. Pînă la această dată mecanizatorii și-au realizat aproape în întregime planul campaniei de toamnă, iar planul anual este îndeplinit și depășit cu multe procente. Mecanizatorii de aici dau în prezent bătălia terminării arăturilor adînci de toamnă pe ogoarele unităților din raza lor de activitate.

ACHIM FALOBA și LESEANU ION

În marea familie

Membrii întovărășirii agricole „1 Mai" din satul Mucet, raionul Lehliu, și-au propus să înființeze o gospodărie colectivă. In acest scop comuniștii din întovărășire, împreună cu conducerea, au hotărît să viziteze cîteva gospodării colective din jur, pentru ca întovărășiții să vadă care sînt avantajele muncii în gospodăria colectivă.

Timp de cîteva săptămîni, întovărășiții au vizitat gospodăriile colective din Pelinca, Lupan, Radu Vodă și altele. Ei au văzut, de pildă, că membrii gospodăriei colective din Radu Vodă au cules în acest an peste 3.000 kg boabe porumb la hectar și cîte 1.800 kg grîu la ha, sau că unii colectiviști au reușit să-și construiască într-un timp scurt case noi, să-și cumpere mobilă și multe altele.

Vizitele făcute și-au atins ținta. Zilele trecute întovărășirea din Mucet s-a transformat în gospodărie colectivă care a primit numele de „Victoria". In ea a intrat un număr de 34 familii cu o suprafață de 120 ha teren și cu inventar agricol conform statutului gospodăriilor colective.

TRAIAN BARBALATA

Mari venituri bănești

Zilele trecute membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au terminat de predat statului pe bază de contract cantitatea de 160.000 kg orez obținut de pe suprafața de 60 ha cultivate cu această cultură. In afară de acestea, colectiviștii au mai predat 260 tone porumb contractat și cantitatea de 5.700 kg măzăriche.

FRINCU CONSTANTIN

Recolte bune chiar și în anii neprielnici

● Cu 800 kg de grîu și 1.400 kg orz la hectar mai mult decît individualii

● Unde se vede înrîurirea agrotehnicii ● *Colectiviștii au terminat executarea ogoarelor de toamnă*

Iată cîteva cifre față în față:

PRODUSUL	G.A.C	INDIVIDUAL
GRÎU DE TOAMNĂ	1800 Kg	1.000 Kg
ORZ	3000 Kg	1600 Kg
SFECLĂ DE ZAHĂR	20.000 Kg	8000 Kg

Cele din stînga reprezintă producțiile medii la hectar obținute anul acesta la cîteva culturi de gospodăria agricolă colectivă „8 Mai" din Lipia, raionul Snagov; cele din dreapta sînt recoltele culese de țăranii muncitori individuali din aceeași comună.

Se știe că anul acesta nu a fost tocmai prielnic pentru agricultură. Incepînd din mai și pînă tîrziu, în vară, timpul s-a menținut mai mult secetos, împiedicînd dezvoltarea normală a plantelor. Și cu toate acestea, colectiviștii din Lipia au izbutit să obțină recolte destul de bune, nu fiindcă pămîntul lor ar fi mai bogat, ci datorită felului în care l-au muncit.

In ultima vreme, membrii gospodăriei colective „8 Mai" din Lipia au pus mare preț pe agrotehnică. Buna pregătire a terenului, semănatul la timp, întrebuințarea în măsură tot mai mare a semințelor de soi și îngrășămintelor ș.a.m.d., au făcut ca de pe pămîntul colectivei să se obțină producții tot mai bune. In 1957, bunăoară, s-a dus vestea în întreg raionul despre recoltele bogate culese de colectiviști: peste 2.200 kg grîu, 4.200 kg porumb, 25.000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Și în anul acesta, agrotehnica a avut cuvîntul hotărîtor. Astfel, grîul de toamnă, la care, s-a obținut în medie pe 40 ha cîte 1.800 kg/ha, a fost pus în mare parte după mazăre, borceag și alte plante bune premergătoare. Lucrările solului în vederea semănatului — dezmiriștitul și arătura — au fost executate la vreme cu mașinile S.M.T.-ului Grădiștea, dînd astfel putința pămîntului să înmagazineze și să păstreze o cantitate mare de umezeală. Semănatul s-a făcut tot cu mașinile S.M.T.-ului, de timpuriu, pe la 20 septembrie, folosindu-se numai semințe din soiul raionat A 15. Colectiviștii nu s-au mulțumit numai cu atît. Primăvara, de timpuriu, au grăpat semănăturile, distrugînd scoarța formată la suprafața pămîntului și împiedicînd pierderea apei prin evaporare. Ba, ceva mai mult: pe unele porțiuni, grîul ieșit mai slab dezvoltat din iarnă a fost ajutat cu îngrășăminte chimice (azotat de amoniu).

Recolte bune au fost culese pe unele tarlale și la porumb: peste 2.600 kg la ha. Trebuie spus însă că membrii gospodăriei colective „8 Mai" ar fi putut obține anul acesta o producție medie de porumb mult mai mare dacă ar fi executat ogoare de toamnă pe întreaga suprafață destinată culturii respective.

Experiența căpătată anul acesta a prins bine colectiviștilor. Ei n-au lăsat nearată nici o palmă din terenul ce va fi cultivat în primăvara viitoare. Respectarea regulilor agrotehnice a adus colectiviștilor din Lipia producții sporite la hectar și la celelalte culturi: 20.000 kg sfeclă de zahăr, 1.500 kg floarea-soarelui, 3.000 de kg orz (care a fost semănat după lucerna) ș.a.m.d.

Cum au lucrat pămîntul țăranii muncitori individuali din comună? Cei mai mulți au făcut arătura cu vitele, cum au putut, au aruncat cu mîna semințele de grîu pe ogor și le-au îngropat apoi cu grapa de mărăcini. Le-au îngropat e mult spus deoarece majoritatea au rămas pe brazdă, drept hrană păsărilor. Era deci firesc ca în felul acesta grîul individualilor să reziste mai slab arșiței din timpul verii și să dea producții cu 800 kg la ha mai mici decît ale colectiviștilor.

Puteau însă țăranii individuali din comună să aplice pe loturile lor mici și răzlețite metodele agrotehnice înaintate? Fără îndoială că nu. Inchipuiți-vă un tractor modern U.T.O.S.-26 cu un cuplu de semănători, răsucindu-se pe o porțiune de pămînt de cîteva zeci de ari. Sau cum ar fi fost cu putință bunăoară, în gospodăriile individuale, însămînțarea grîului după mazăre, borceag și alte plante bune premergătoare! De acest lucru și-au dat seama Achim Alexe, Neagu Dumitru, Pitaru Nicolae și alți țărani muncitori individuali din comună, care au cerut în toamna aceasta să fie primiți în gospodăria colectivă. Ei s-au lămurit că numai în colectivă, pe ogoare fără haturi, se pot pune în practică recomandările științei agricole, capabile să smulgă pămîntului roade bune chiar și în anii neprielnici.

Ing. N. FLORIAN

Mai multă atenție muncilor de sezon

(Urmare din pag. 1)

existente în comuna Ciortești, raionul Iași, în ziua de 26 noiembrie n-au lucrat decît 43 de atelaje și 2 tractoare. Situații asemănătoare se găsesc în majoritatea comunelor din regiune. De aici denotă pe de o parte lipsă de organizare, îndrumare și mobilizare din partea organelor agricole de la comune, raioane și regiune, iar pe de alta o insuficientă preocupare din partea S.M.T.-urilor (în special Holboca și Tg. Frumos) pentru folosirea cu întreaga lor capacitate de lucru a tractoarelor.

Tot datorită slabei organizări și îndrumări a muncilor agricole, în regiunea Iași se desfășoară cu rezultate nesatisfăcătoare și acțiunea de fertilizare a solului. Cele 165.000 tone de gunoi transportate pînă zilele trecute pe cîmp înseamnă foarte puțin în raport cu posibilitățile existente.

IN VII ȘI LIVEZI

Copoul este una din gospodăriile de stat din regiunea Iași, cu pronunțat caracter viti-pomicol. De la început ea a reușit să se impună ca o gospodărie bună, cu mari posibilități de dezvoltare. E destul să amintim că, deși mică ca întindere, în anul acesta gospodăria are un beneficiu net de peste 900.000 lei. Majoritatea acestui beneficiu a fost adus de vie, care, bine îngrijită, a dat o producție de struguri cu aproape 250 de tone mai mare decît cea planificată. Ținînd seama că la baza producțiilor obținute în anul acesta a stat buna îngrijire a viei și livezii pe toată durata anului, conducerea gospodăriei a luat măsuri ca să pună o bază trainică recoltei viitoare. La sfîrșitul săptămînii trecute se îngropau ultimii butuci de pe suprafața de 262 ha de vie. De asemenea, pentru completarea golurilor din vii și livezi, se făcuseră pînă zilele trecute peste 20.000 de gropi, iar în livezile gospodăriei se executaseră arături pe aproape jumătate din suprafață.

O latură negativă a viti-pomicultorilor din gospodăria de stat Copou, ca de altfel și a celor din alte gospodării din regiune este faptul că pînă în prezent n-au început plantările (atît pentru completarea golurilor cît și pentru noile plantații). O vină în această privință o are și Departamentul Gostat din M.A.S. și Trustul regional care au trimis gospodăriilor repartizările pentru material săditor abia în ultima vreme (gospodăria de stat Copou, de pildă, a primit repartizarea în ziua de 25 noiembrie pentru a ridica material săditor viticol de la Timișoara și Orașul Stalin).

★

Din cele relatate pînă aci rezultă că în regiunea Iași lucrările de sezon sînt rămase în urmă. Timpul favorabil executării ogoarelor de toamnă fiind cît se poate de scurt, e necesar ca accentul principal să se pună pe terminarea grabnică a acestei lucrări. Paralel cu arăturile, trebuie grăbită acțiunea de transportare și încorporare în sol a îngrășămintelor naturale, iar în sectorul viti-pomicol grăbite îndeosebi plantările. Fără îndoială că aceeași atenție trebuie să se acorde și îngropatului viei, acolo unde această lucrare nu s-a făcut, aratului în livezi și celorlalte munci de sezon.

Din Uniunea Sovietică

După reorganizarea S. M. T.-urilor

S. ȘEVCENKO
Președintele Comitetului Executiv al Sovietului ținutal din Altai

Corespondență specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ"

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. din februarie 1958 „Cu privire la dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice și reorganizarea stațiunilor de mașini și tractoare" a fost întîmpinată cu o mare satisfacție de țărănimea colhoznică. Colhozurile din ținutul Altai au cumpărat chiar în prima lună de la S.M.T.-uri 10.600 tractoare, 12.000 combine, 14.900 semănători, 9.700 pluguri de tractor și numeroase alte mașini agricole. Totodată au trecut de la S.M.T.-uri în colhozuri și cadrele de mecanizatori. In locul S.M.T.-urilor au luat ființă în ținut 77 stațiuni tehnice de reparații, întreprinderi de stat menite să execute reparațiile capitale ale mașinilor agricole aparținînd colhozurilor, să vîndă acestora mașini noi, piese de schimb, produse petrolifere, îngrășăminte și alte mărfuri necesare producției, să execute la cererea colhozurilor anumite lucrări de specialitate (ameliorative, rutiere, etc.).

Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la reorganizarea S.M.T.-urilor, la noul sistem de colectare a produselor agricole și la stabilirea de prețuri de achiziții mai mari la produsele agricole, cum și o serie de alte importante măsuri, au creat posibilități largi pentru dezvoltarea continuă a agriculturii. Succesele dobîndite anul acesta sînt mai grăitoare ca oricînd.

Ținutul Altai a obținut o recoltă de cereale și de alte culturi mai mare decît în anii precedenți. In stepa Kulunda, principala regiune cultivatoare de grîu din ținut, majoritatea colhozurilor și sovhozurilor au obținut o recoltă de grîu de trei ori mai mare decît anul trecut. Numeroase gospodării au dobîndit cîte 2.000—2.500 kg. de grîu la hectar, pe suprafețe întinse. Ca să ne dăm seama ce înseamnă aceasta, e destul să spunem că în condițiile din Altai se socotea mai înainte drept o izbîndă dacă se obțineau 7—800 kg. la ha.

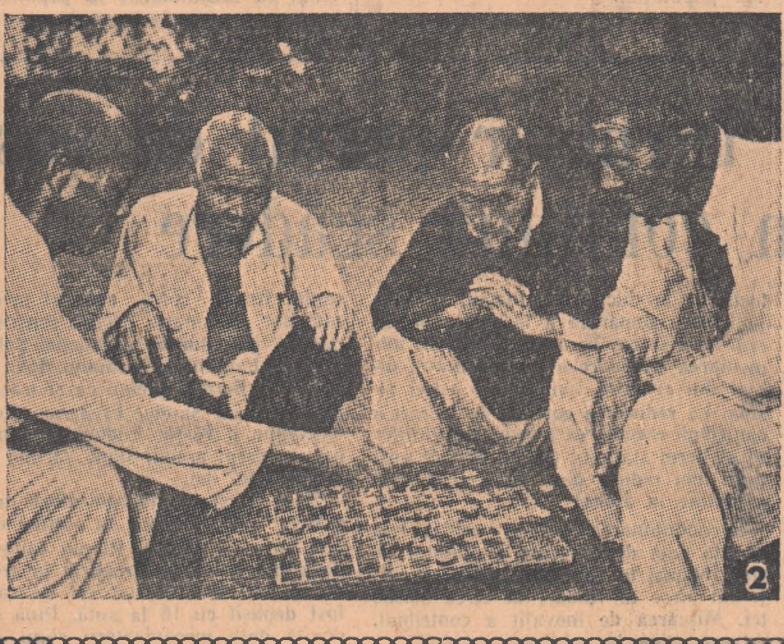
In acest an, în perioada de strîngere a recoltei vremea a fost foarte neprielnică; a plouat aproape neconțenit. La muncile de recoltare au luat parte toți cei care au putut — muncitorii din întreprinderile industriale, activiștii de partid, studenții, elevii din clasele superioare, funcționarii, crescătorii de animale, soțiile specialiștilor și ale conducătorilor de gospodării agricole. Au muncit cu toții cu multă însuflețire, fără a-și precupeți puterile. Iată cîteva exemple.

Frații tractoriști Kniazev (raionul Kulunda) au început primii să strîngă poloagele în timpul nopții, exemplul lor fiind urmat de mulți alții. Ca urmare grînele au fost strînse de pe cîmp de două ori mai repede decît prevedea planul. Foarte bine a lucrat agregatul combainerului Vasilcenko, venit de pe Don să-i ajute pe agricultorii din Altai. Datorită bunei organizări a muncii, Vasilcenko și cei trei tovarăși ai săi strîngeau zilnic grînele de pe o suprafață pe care mai înainte o recoltau 12 oameni. Mecanizatorii vestitei brigăzi a lui Semion Piatnița, Erou al Muncii Socialiste, au depășit de două-trei ori normele de lucru. Stațiunile tehnice de reparații au dat un mare ajutor colhozurilor, furnizînd brigăzilor de tractoare piese de schimb și carburanți și participînd la transportarea cerealelor.

Datorită prefacerilor din domeniul agriculturii, datorită muncii eroice a mecanizatorilor și a tuturor colhoznicilor și muncitorilor din sovhozuri, țara a căpătat o cantitate uriașă de produse agricole. Bogata recoltă dobîndită de oamenii muncii de pe ogoarele Altaiului va permite nu numai să sporească cantitatea de produse și bani ce se cuvin colhoznicilor pentru zilele-muncă prestate, ci totodată să crească și depunerile pentru fondurile indivizibile. Creșterea considerabilă a acestor fonduri va da colhozurilor posibilitatea să-și construiască noi ateliere mecanice, arii mecanizate, grajduri pentru vite. Cu propriile lor mijloace colhozurile construiesc școli, spitale, așezăminte pentru copii și investesc tot mai multe mijloace pentru satisfacerea tot mai deplină a cerințelor de trai și culturale a colhoznicilor.

Aspecte dintr-o comună populară din R.P. Chineză

Comuna populară din Cilîin are acum 5 școli medii.

In clișeu: Elevii școlii medii nr. 1 în timpul unei lecții (1).

Comuna populară Cilîin și-a construit o „Casă a fericirii" în care bătrînii fără familie își pot petrece o bătrînețe fericită. Cheltuielile de întreținere sînt suportate de comună.

In clișeu: Bătrînii jucînd șah chinezesc la „Casa Fericirii" (2).

Berlinului occidental să i se acorde un statut de oraș liber!

Pentru toate țările europene, între care și țara noastră, problema normalizării situației din Berlin prezintă un interes deosebit. In legătură cu această problemă, guvernul R. P. Romîne a făcut o declarație prin care salută cu toată căldura și sprijină noua și importanta inițiativă luată de Uniunea Sovietică pentru a se pune capăt situației nefirești în care se găsește astăzi Berlinul.

In declarație se subliniază că poporul romîn a avut de suferit în două rînduri mari pierderi de vieți omenești și distrugeri de bunuri materiale de pe urma militarismului german. Ca și celelalte popoare europene, el este adînc interesat ca primejdia ce o creează pentru cauza păcii refacerea militarismului în Germania occidentală să fie înlăturată, ca întregii Germanii să i se asigure o dezvoltare pașnică și democratică.

Este limpede că militarismul german n-ar fi constituit astăzi o problemă și n-ar mai fi amenințat pe nimeni dacă S.U.A., Anglia și Franța, ca părți semnatare ale acordului de la Potsdam, și-ar fi respectat ca și Uniunea Sovietică angajamentele asumate de a stîrpi din rădăcini militarismul și baza sa economică — marile monopoluri și cartelurile. Călcînd în picioare angajamentele pe care și le-au luat, puterile occidentale au împiedicat crearea condițiilor pentru dezvoltarea unui stat german unit, pașnic și democratic.

In actualele condiții restabilirea unității naționale a Germaniei poate fi asigurată numai de germanii înșiși prin contacte directe între ambele state germane. Guvernul romîn — se spune în declarație — susține în întregime propunerea realistă a R.D. Germane cu privire la crearea unei confederații germane, ca un pas însemnat pe calea apropierii între cele două state germane, în interesul unificării țării pe baze pașnice și democratice. Guvernul țării noastre își exprimă de asemenea întreaga adeziune față de propunerea guvernului sovietic privitoare la încheierea neîntîrziată a Tratatului de pace cu Germania, pentru lichidarea în acest fel a stărilor de lucruri anormale generate de poziția obstrucționistă a puterilor occidentale.

Cel mai acut aspect al problemei germane și care reclamă o soluționare urgentă îl prezintă însă situația actuală din Berlin. Este cu totul nefiresc ca la 13 ani de la sfîrșitul războiului, în Berlin, situat pe teritoriul și în centrul R. D. Germane, sectoarele apusene să continue a fi ocupate de trupele celor trei puteri occidentale. Menținerea Berlinului apusean sub ocupația militară a S.U.A., Angliei și Franței nu are nici o justificare. Ea nu numai că împiedică normalizarea situației în Germania, dar a dus la transformarea acestei părți a orașului într-un focar de neliniște și încordare. S-a creat o astfel de situație încît orice incident ar putea constitui sursa unui conflict cu urmări de neprevăzut.

Este deci imperios necesară lichidarea în viitorul cel mai apropiat a situației anormale din Berlin. De aceea, guvernul romîn sprijină cu fermitate propunerea profund realistă și corespunzătoare intereselor tuturor părților făcută de U.R.S.S., ca Berlinului occidental să i se acorde un statut de oraș liber, demilitarizat, în ale cărui rînduieli interne să nu se amestece nici un stat.

Cît despre încercările unor cercuri din Occident de a trata problema Berlinului de pe poziții „de forță", în declarație se spune că guvernul R.P. Romîne ține să declare că în cazul unei eventuale încălcări a integrității teritoriale a R.D. Germane sau a oricărui alt stat membru al Tratatului de la Varșovia, Republica Populară Romînă, alături de celelalte țări membre ale acestui tratat, își va îndeplini obligațiile ce-i revin, sprijinind propria sa securitate și interesele păcii generale.

Partidul Comunist Francez — primul partid politic al Franței

Spiritual chiar în momentele grave, poporul francez a numit pe bună dreptate sistemul reacționar electoral în două tururi de scrutin, „sistemul de vot al hoților". Acum cînd se cunosc rezultatele definitive ale alegerilor, se știe că Franța va avea un parlament cu o compoziție atît de reacționară cum n-a mai avut de pe timpul lui Ludovic al XVII-lea.

La cel de-al doilea tur de scrutin care s-a ținut în cele 424 circumscripții în care nici un candidat nu realizase majoritatea absolută, deputații au fost aleși pe baza unei majorități relative de voturi. Aceasta a dat posibilitatea ca în săptămîna dintre scrutine deputații din diferitele partide reacționare să se unească pentru a înfrînge pe candidatul respectiv al partidului comunist. Liderii partidului socialist au încheiat și ei acorduri fățișe sau ascunse — după cum era cazul — cu candidații de dreapta în scopul de-a opune un candidat „unic" comuniștilor sau candidaților susținuți de Partidul Comunist. Este caracteristic astfel faptul că în unele cazuri socialiștii au renunțat în favoarea candidaților așa-numitei „Uniuni pentru noua republică" (U.N.R.) cuprinzînd o serie de partide și grupări reacționare în frunte cu ultrareacționarul Soustelle; pe de altă parte, chiar conducerea Uniunii gaulliste a chemat alegătorii să voteze pentru Guy Mollet, avînd în vedere „loialitatea și fidelitatea sa".

Totuși așa cum scria ziarul „L'Humanité" în articolul „Trădarea nu rentează", prima surpriză neplăcută au avut-o chiar socialiștii. Față de 95 de locuri cîte au avut în trecut ei sperau acum să obțină 130 și nu au căpătat decît 40. Mulți dintre liderii lor printre care Robert Lacoste, Jules Moch și alții, n-au mai fost aleși.

Sistemul electoral impus Franței a dus la cel de-al doilea tur de scrutin la rezultate care sfidează însăși bunul simț. In timp ce în cel de-al doilea tur de scrutin, pentru alegerea unui deputat comunist au fost necesare 388.000 voturi, pentru alegerea unui deputat U.N.R. au fost suficiente doar 25.000 voturi, adică de circa 16 ori mai puțin.

Partidul Comunist Francez s-a afirmat la cel de-al doilea tur de scrutin, ca și la primul tur, ca cel mai puternic partid politic din Franța. Procentul voturilor obținute de Partidul Comunist Francez a crescut la cel de-al doilea tur de scrutin (de la 18,9 la sută la 20,13 la sută). în numeroase circumscripții apropiindu-se de procentul voturilor obținute de P.C.F. la alegerile din 1956. Totuși datorită sistemului electoral reacționar, Partidul Comunist Francez, căruia potrivit numărului de voturi i-ar fi revenit circa 100 de mandate, nu va deține decît 10 mandate, în timp ce toate celelalte partide, deși au întrunit mai puține voturi au obținut mai multe mandate.

După cum se vede, în noua Adunare Națională Franceză nu poate fi vorba de o opoziție constituită. Trebuie avut în vedere că la cele aproape 190 de mandate obținute de gruparea reacționară a lui Soustelle se vor adăuga majoritatea celor 71 mandate care au fost obținute prin teroare și înșelăciune la alegerile ce au avut loc în Algeria-Sahara. Viitorul guvern va fi deci o coaliție între gaulliștii din U.N.R. conduși de Soustelle și independenții lui Antoine Pinay. Această întărire a opoziției dreptei în parlament nu va aduce nimic bun poporului francez. Noul guvern nu va reuși să găsească o soluție problemelor care stau în fața Franței: războiul păgubitor din Algeria, criza economică, deficitul bugetar etc. Pînă și cotidianul gaullist „Paris Journal" recunoaște că „Niciodată problemele nu au fost mai greu de rezolvat".

Asupra viitorului guvern vor apăsa greu milioanele de voturi date candidaților comuniști și furate de reacțiune. Eroica clasă muncitoare franceză își va uni și mai hotărîtor forțele, va acționa cu și mai multă hotărîre pentru apărarea drepturilor și libertăților, pentru democrație și pace.

SPORT

Prima etapă a Spartachiadei de iarnă

Zilele acestea s-a dat startul în prima etapă a tradiționalei competiții sportive de masă, Spartachiada de iarnă a tineretului, ediția a 4-a. Din nou, timp de 4 luni de zile, sute de mii de oameni ai muncii de la sate și orașe vor avea prilejul să se întreacă la cele mai populare discipline sportive ca șahul, tenisul de masă, schiul, patinajul, gimnastica, trînta și haltere.

Interesul crescînd al tineretului de pe tot cuprinsul patriei noastre pentru această competiție face ca de la o ediție la alta ea să capete o amploare tot mai mare. Noi discipline sportive sînt incluse în regulament.

★

Pentru buna desfășurare a concursurilor din cadrul celei de a 4-a ediții a Spartachiadei de iarnă, s-au format comisii regionale și raionale care vor îndruma și sprijini colectivele sportive ca să asigure cele mai bune condiții participanților. Numeroși instructori sportivi, profesori de educație fizică și antrenori se vor deplasa în diferite comune unde vor ajuta și îndruma pe concurenți, instruindu-i în tainele fiecărei discipline sportive. Căminele culturale și cluburile vor fi amenajate cu mese de șah și tenis ca și cu tot echipamentul și materialul sportiv necesar. Reamintim că la aceste concursuri pot participa toți tinerii (băieți și fete) de la vîrsta de 14 ani în sus. Inscrierile se fac la colectivele sportive. In satele unde nu sînt colective sportive se vor face înscrieri la căminele culturale. Un concurent poate participa numai la 2 discipline prevăzute în regulament. Participanții se vor legitima, la toate etapele, cu buletinul de identitate, prin care vor dovedi etatea și domiciliul. Incepînd cu etapa a 2-a, vor prezenta și carnetul de membru al colectivului, cu cotizația la zi. Finaliștii de la Spartachiadele precedente nu pot participa la disciplinele la care au concurat atunci, însă pot lua parte la alte discipline prevăzute în regulament.

Concursurile de schi se vor organiza la toate etapele, separat pentru sate și separat pentru orașe. Se vor califica pentru etapele superioare, primii clasați la fiecare categorie, respectiv; juniori și junioare (3 km) și senioare și seniori (5 km). La șah, prima etapă — faza pe colectiv — se va desfășura, sistem turneu, adică fiecare concurent va juca cîte o partidă cu ceilalți participanți. In etapele celelalte, concursul se va desfășura eliminatoriu (un singur joc). După același sistem se va disputa și concursul de tenis de masă. La trîntă, la toate etapele, concursurile se vor desfășura sistem eliminatoriu, iar la haltere (ridicarea de greutăți) participă tineri de la 16 ani în sus, admiși la controlul medical. Aci cîștigă cel care ridică greutatea cea mai mare.

Menționăm că, acele colective sportive care au condiții pot organiza concursuri și la alte discipline sportive decît cele incluse în regulament. De pildă, colectivele sportive din raioanele Șimleul Silvaniei și Lunca Vascăului, regiunea Oradea, au inclus tirul și popicele. Din informațiile primite de la comisia din regiunea Oradea, aflăm că aci, prima etapă, faza pe colectiv, care se va desfășura între 1 decembrie 1958 și 15 februarie 1959, — va începe într-un cadru festiv, la 7 decembrie.

M. LER

Sălbăticia „VÎNATORILOR de PIEI NEGRE"

Intr-o conferință ținută la postul de radio Londra, un „profesor" din Africa de Sud, fidel rasismului pentru care țara sa a devenit faimoasă, a afirmat că popoarele africane de la sud de Sahara „sînt din punct de vedere cultural la același nivel la care se afla rasa umană în era de piatră". Concluzia conferențiarului era că popoarele de rasă neagră nu pot și nu vor putea să se conducă singure și în consecință au nevoie de tutela europenilor.

„Conferențiarul" ignora se vede însă faptul că studiile și cercetările întreprinse în ultima vreme au arătat că popoarele africane au avut o civilizație pe care europenii nici nu o bănuiesc. La apariția europenilor în Rhodezia, Transvaal, Orange, existau civilizații dezvoltate.

In țara cu soare arzător din sudul continentului african, populația băștinașă trăiește însă într-adevăr ca în era de piatră. Dar întreaga vină pentru această stare de lucruri o poartă capitaliștii și plantatorii europeni de aci, care au făcut din această țară un teren hărăzit „vînării pieilor negre".

Muncitorii negri, indieni, chinezi, mulatri, sînt victimele unei exploatări sălbatice; ei constituie o sursă de brațe de muncă ieftine și primesc un salariu cu care nu-și pot astîmpăra foamea cronică. Colonialiștii britanici și plantatorii locali stăpînesc 87 la sută din pămîntul țării; africanii trebuie să se mulțumească cu restul de 13 la sută. Condițiile de robie în care muncesc, îi împing pe africani să fugă de la ferme. Impotriva acestor fugari se organizează o adevărată vînătoare, cei prinși fiind readuși cu forța la ferma stăpînului.

Pedepsele barbare, munca grea, hrana mizerabilă, transformă într-un singur an în adevărate epave pe muncitori. Exemplul celor 55.000 de muncitori africani și indieni de la plantațiile de cultivare a trestiei de zahăr din provincia Natal, este concludent. Ei primesc cel mai mic salariu din lume; într-o lună, ei cîștigă tot atît cît cîștigă într-o zi un muncitor alb.

O altă metodă de împilare a populației este așa numita „strămutare forțată". Guvernul Uniunii Sud-Africane strămută cu forța comune întregi de africani și indieni din locul unde își au domiciliul permanent. Pentru pămîntul și avutul luat celor strămutați se plătesc prețuri de batjocură, stabilite de unul singur de către reprezentantul guvernului.

Oricine îndrăznește să se pronunțe împotriva discriminării rasiale, să lupte pentru drepturi egale și o viață mai bună este imediat arestat pe baza legii pentru „reprimarea comunismului". Celor arestați li se aplică un tratament deosebit de crud. Le este interzis să-și ia un avocat și sînt duși la judecată în cuști, ca fiarele.

Pedeapsa cea mai „blîndă" este trimiterea în lagărele de la Jabavu și Moroka sau în „rezervația" de la Orlando.

Sălbăticia rasiștilor sud-africani a acestor „vînători de piei negre" umple de dezgust și de mînie inimile tuturor oamenilor cinstiți din întreaga lume, care cer încetarea terorii rasiale din Uniunea Sud-Africană.

S. LEONARD

De vorbă cu reprezentanții Americii Latine...

Intr-una din zilele cînd la București se desfășura cea de a II-a Conferință Mondială a Muncitorilor agricoli și forestieri, ne-am adresat reprezentanților Americii Latine, veniți să participe la aceste lucrări, cu rugămintea de a ne vorbi despre situația oamenilor muncii din țările lor, despre aspirațiile și lupta lor pentru o viață mai bună.

Neptali Pacheco, secretarul Sindicatului Muncitorilor Agricoli de pe litoralul Ecuadorului are 40 de ani... Cei 30 de ani de muncă istovitoare pe care i-a petrecut pe moșia unui „terrateniente", ale cărui pămînturi se întindeau de-a lungul întregului litoral al țării, i-au săpat urme adînci în obrazul său ars de soare. Neptali Pacheco a luat primul cuvîntul pentru a ne descrie situația muncitorilor agricoli din țările Americii Latine:

— Țăranii muncitori și muncitorii agricoli reprezintă 70% din populația țării noastre dar ei nu posedă decît 10% din totalul suprafețelor cultivate. Sistemul latifundiilor, bazat pe exploatarea crîncenă a muncii țăranilor fără pămînt împiedică dezvoltarea agriculturii. Acest sistem, susținut de marii capitaliști și moșieri frînează în același timp și dezvoltarea unei industrii naționale în țările noastre...

Juan Ahumada Trigo, secretarul general al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din Chile și membru al Parlamentului chilian, a cărui privire în permanentă căutare trece de la un delegat la altul, intrevine în discuție...

— Cele spuse de prietenul nostru din Ecuador sînt perfect valabile nu numai pentru această țară ci pentru întregul continent. Veacuri de-a rîndul sistemul latifundiilor a paralizat orice inițiativă economică și politică progresistă în țările noastre. Din această cauză ele au devenit o pradă ușoară pentru monopoliștii străini, care de mai bine de o jumătate de secol exploatează fără milă bogățiile țărilor noastre.

Am rugat pe oaspeți să-mi spună care este în general cîștigul mediu zilnic al unui muncitor agricol, în America Latină...

Luiz Ramirez Valero, delegatul Venezuelei, un om pe fața căruia stăruie pentru totdeauna semnul unei cravașe moșierești mi-a răspuns:

— Nu exagerez de loc dacă vă voi spune că în Venezuela de pildă, cîștigul mediu al unui muncitor agricol echivalează cu costul unei cărți poștale ilustrate ce se vinde pe străzi la Caracas... Situația muncitorilor agricoli din Columbia, Guatemala sau Chile nu se deosebește prea mult de aceea a muncitorilor agricoli din Venezuela...

— Descoperirea uriașelor zăcăminte petrolifere din Venezuela, exploatarea uriașelor zăcăminte de minereuri din Chile sau Ecuador nu a schimbat nimic în situația oamenilor muncii din aceste țări? am întrebat.

— Ar fi putut schimba multe — mi-a răspuns Luiz Ramirez Valero, dacă aceste uriașe bogății ar aparține țărilor noastre. Ele au trecut însă de multă vreme în mîinile monopoliștilor străini. Și ceea ce este mai tragic este că această situație este aproape generală... Cu mici excepții dolarul a acaparat întreaga economie a Americii Latine.

— In Brazilia, intervine Lyndolpho Da Silva, delegatul muncitorilor agricoli din această țară — acționează circa 400 monopoluri nord-americane; nu mai vobesc despre celelalte firme engleze, olandeze sau franceze... Și după cîte știu în Venezuela din cele 360 mari întreprinderi cu capital străin, care acționează în industria petroliferă, 300 sînt americane, restul sînt engleze sau olandeze...

— Care este atitudinea maselor muncitoare față de manevrele imperialismului american? am întrebat.

— Oamenii muncii din țările noastre — mi-a răspuns Luiz Ramirez Valero luptă pentru a lichida dominația străină asupra economiei noastre naționale. Ei luptă în același timp și împotriva moșierilor locali și a burgheziei rurale, care exploatează în mod inuman munca țăranilor și muncitorilor noștri agricoli. In Venezuela, de exemplu, 1600 familii de moșieri și chiaburi dețin 85% din pămîntul țării, în timp ce patru milioane de țărani dețin numai 15% din totalul suprafețelor cultivabile...

Juan Ahumada Trigo din Chile, care a ascultat cu atenție a completat:

— In Chile, 0,74 din numărul proprietarilor de pămînt dețin 56% din totalul suprafețelor cultivate. Vă puteți imagina foamea de pămînt a țăranului chilian, care luptă pentru a reda culturii și cea mai neînsemnată bucată de țelină. Muncitorii agricoli din Chile nu stau însă cu brațele încrucișate. Anul acesta pe moșiile Santa Helena, Las Maquinas, Tome și Hospital ei au alungat pe agenții feudalilor și au ocupat terenurile abandonate de aceștia pentru a le munci în comun... Micii viticultori chilieni, a continuat Juan Ahumada Trigo, au manifestat tot în acest an la Santiago cerînd scăderea impozitelor extrem de ridicate.

★

Am vizitat împreună cu delegații diverse obiective din agricultura și industria țării noastre. Delegații au văzut gospodării agricole de stat, colective, au intrat în casele țăranilor colectiviști, au vizitat instituții de interes obștesc și de cultură.

Catarino Ibarra Gamboa, delegatul Mexicului după vizita la G.A.S. Hălchiu mi-a spus:

Realitățile prezente din Romînia sînt departe de a fi comparate cu realitățile din Mexic, socialismul este un lucru minunat și muncitorii agricoli romîni sînt conștienți de aceasta...

Neptali Pacheco, delegatul Ecuadorului a avut și el un cuvînt de spus: „Dacă indienii ar coborî din Anzii noștri și ar vedea Romînia socialistă s-ar închipui pe bună dreptate într-o țară a fericirii... O lege nescrisă acordă luptătorilor pentru progres titluri de noblețe în Ecuador... In Romînia, tuturor constructorilor socialismului ar trebui să li se confere asemenea titluri.

La despărțire Juan Ahumada Trigo mi-a spus: „Intors acasă, în Chile voi spune oamenilor că am văzut cu ochii mei socialismul; nu voi uita aceste clipe..."

G. CUIBUȘ

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".